

FILLIMET

MANUAL PËR LIBRIN ME PIKTURA

Teksti origjinal: Katherine Hershey

Përshtatur për Evropë: Chris dhe Jennifer Haaijer

Përktheu: Andi Stefanllari

JU LUTEMI VINI RE!

Vizualet për këtë seri mund të blihen në pjesën më të madhe të zyrave të BUF-it dhe në dyqanet në internet. Për një listë të zyrave të BUF-it dhe dyqaneve në internet në Evropë, ju lutemi vizitoni www.teachkids.eu/al dhe kliko mbi “Vendet”.

Bashkësia e Ungjillëzimit të Fëmijëve të Shqipërisë.
Kutia Postare 249
DURRËS
ALBANIA

BUFESH
BASHKËSIA E UNGJILLIZIMIT
TË FËMIJËVE E SHQIPËRISË®

Copyright © 1979, 1989, 1996 Child Evangelism Fellowship® Inc.
Të gjitha të drejtat e rezervuara. Përdorur me leje.
Mund të riprodhohet vetëm për përdorim personal, shërbese,
jofitimprurës ose jo-komercial. Vizitoni www.teachkids.eu/al
për më shumë detaje mbi lejen e përdorimit.

Pasqyra e Lëndës

Mësimi	Faqe
1. Perëndia - Krijuesi i Botës	4
2. Lindja e mëkatit në botë	9
3. Fëmijët e parë (Kaini dhe Abeli)	14
4. Udhëtimi me Perëndinë (Enoku)	19
5. Perëndia do ndëshkojë mëkatin (Noeu)	24

HYRJE

Zanafilla është libri i fillësës së botës. Në kapitujt e parë jepet krijimi i botës, krijimi i burrit dhe gruas së parë nga Perëndia, hyrja e mëkatit në botë, fillimi i ndëshkimit të tij, premtimi më i hershëm i Shpëtimtarit, fillimet e ushtrimit në instrumente muzikorë, besëlidhja e Perëndisë me Noeun etj. Pesë mësimet e para të serisë japin mësimet bazë që fëmijët të kuptojnë Shkrimet e Shenjta që pasojnë. Kemi shpresën se Fryma e Shenjtë do shfrytëzojë mësimet e Fjalës së Tij për t'i sjellë fëmijët në njohjen e Perëndisë së krijimit, të drejtësisë, të hirit dhe shpengimit, i cili është shfaqur në tetë kapitujt e parë të Zanafillës. "Dhe kjo është jeta e përrjetshme, të të njohin ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezus Krishtin që ti ke dërguar." (Gjoni 17:3)

Mësoni dhe zbatoni të vërtetën bazë të çdo mësimi

Në këto mësimet mund të nxirren të vërteta të ndryshme, por është mirë që në çdo mësim të nxirret në pah një e vërtetë kryesore, duke shmangur përfshirjen e të vërtetave të parëndësishme. Shkurtime të mëposhtme përdoren në skicat e mësimin për t'ju ndihmuar në shpjegimin dhe zbatimin e të vërtetës qendrore:

VQ = kur në mësim jepet e vërteta qendrore

P = zbatimi për fëmijën e pashpëtuar

SH = zbatimi për fëmijën e shpëtuar

Mund të nevojitet të shkruani të vërtetën qendrore në letër apo karton për ta vendosur në flanelograf. Kjo i ndihmon fëmijët që ta fiksojnë atë në kujtesën e tyre.

Jini të gatshëm të jepni këshilla të ndryshme

Në procesin e mësimdhënies disa fëmijë mund të kenë pyetje lidhur me shpëtimin apo jetën e Krishterë. Bëjuni atyre të ditur se jeni të gatshëm t'i ndihmoni, duke u treguar si të vepron për të përfituar nga kjo ndihmë. Në mësim jepen udhëzime si të realizohet kjo detyrë. Sidoqoftë, ju duhet të jeni të gatshëm për të dhënë këshilla edhe jashtë mësimin Biblik. Më poshtë po japim një shembull si të vepron:

"Sot në mësimin Biblik do ju shpjegoj si të besoni te Krishti - Zoti dhe Shpëtimtari juaj. Në se në fund të mësimin ende nuk jeni i sigurt si të vepron, uluni në vendet e para kur nxënësit e tjerë të jenë larguar nga klasa."

Në fund të manualit do gjeni disa orientime bazë për këshillimin e fëmijës që dëshiron të përqafojë Krishtin.

Mësimi i Parë

Perëndia Krijoi Gjithësinë

Shkrimi i Shenjtë:	Zanafilla 1:1 - 2:8
E Vërteta Qendrore:	Perëndia është Krijues
Zbatimi:	Fëmija i pashpëtuar: Besoni në Jezus Krisht që ta adhuroni me të vërtetë Perëndinë, Krijuesin tuaj. Fëmija i shpëtuar: Adhuroni Perëndinë
Fillimi:	"Ju nuk jeni dalluar."
Zhvillimi i ngjarjeve:	Toka është pa formë. Dita e parë: Perëndia krijoi dritën. VQ Dita e dytë: Perëndia krijoi qiellin dhe detin. VQ Dita e tretë: Perëndia krijoi bimësinë. VQSH Dita e katërt: Perëndia krijoi diellin, hënën dhe yjet. VQP Dita e pestë: Perëndia krijoi peshqit dhe zogjtë. VQSH Dita e gjashtë: Perëndia krijoi kafshët. VQ Pika Kulmore: Perëndia krijoi njeriun. VQSH Përfundimi: Dita e shtatë: Perëndia prehet. VQP VQSH
Vargu Përmendësh:	<i>"Në fillim Perëndia krijoi qiejt dhe tokën." Zanafilla 1:1</i>
Mjetet vizive:	Përdorni pikturat 1-1 : 1-6. Në rrethin Nr.6 mbulon me letër të zakonshme njeriun që duket. (<i>Letra mund të fiksohet me thumba të vegjël. Hiqeni letrën kur të flisni për krijimin e njeriut.</i>) Ngjisni një fletë me ngjyrë të zezë në një fletë të bardhë. Prisni në të një rreth të të njëjtës madhësi me rrathët e tjerë që janë përdorur në këtë mësim. Po të keni mundësi sillni me vete lule, fruta, gjethe etj. për t'ua treguar nxënësve gjatë shpjegimit të krijimit të tyre.
Përgatitja për përfshirjen e nxënësve:	Fotokopjoni fletën e dhënë në fund të mëimit në mënyrë që të gjithë nxënësit të kenë nga një kopje të saj. Nxënësit duhet të kenë lapsa, bojëra dhe shkumësa me ngjyra. Mendoni që çdo nxënës gjatë vizatimit duhet të mbështetet diku. Secili nga nxënësit vizaton diçka që ka krijuar Perëndia, për të shprehur falënderimin e vet ndaj Tij.

Mësimi

"Ti nuk u dallove gjatë mëimit të zhvilluar sot në klasë," vërejt Filipi ndërsa ai dhe Riçardi po ktheheshin në shtëpi nga shkolla. "Mësuesi nuk ishte shumë i kënaqur me ty."
"E di," psherëtiu Riçardi, "por s'kam ç'të bëj."
"A ka rëndësi si është krijuar bota?" pyeti Filipi. "Në se ka nisur me një Shpërthim të Madh, siç tha mësuesi, për mua s'ka rëndësi. Edhe në se Perëndia ka krijuar gjithçka për mua është njësoj."

"Po, por Bibla na mëson se Perëndia ka krijuar gjithçka. Ai duhet lavdëruar për këtë veprim. Mua s'më mbante vendi pa shprehur mendimin tim."

Riçardi kishte të drejtë. Bibla na e tregon qartë se "Në fillim Perëndia krijoi qiejt dhe tokën" (Zanafilla 1:1). Këtë e lexojmë te Zanafilla, libri i parë i Biblës. Zanafilla ka kuptimin 'fillim'. A e keni pyetur veten për fillimet e gjithçkaje? Ne s'i japim dot përgjigje kësaj pyetjeje. Ne thjesht dimë se krijimi nisi shumë kohë më parë. Në atë kohë Perëndia krijoi tokën. Fillimisht toka ishte e errët dhe bosh. S'kishte re, pemë, zogj dhe as njerëz. Por Perëndia ishte atje. Ai gjithmonë ka qenë.

Fryma e Perëndisë lëvizi përgjatë kësaj mase të errët boshe ... diçka e mrekullueshme do të ndodhte! Perëndia foli: "U bëftë drita!". Dhe drita u bë. Ende s'ishte krijuar dielli dhe hëna, por kishte dritë.

(Pikturë 1-1)

Me fjalën e Tij Perëndia krijoi dritën. Perëndia e ndau dritën nga errësira. Perëndia e quajti dritën "ditë" dhe errësirën "natë". Kjo ishte dita e parë e krijimit nga Perëndia.

Dhe tani drita depërtonte ujërat e ndryshme. Perëndia foli sërish që ujërat të ndahen. Dhe ashtu ndodhi! E gjithë bota u shndërrua në një oqean të madh. Mbi të kupa qiellore me një "mbulesë" resh.

(Pikturë 1-2)

Kjo ishte dita e dytë! Ne e kemi të vështirë ta kuptojmë sesi Perëndia bënte mrekulli të tilla thjesht me fjalën e gojës. Por Ai i bëri. Sa i madhërishtëm është Perëndia - Krijuesi ynë! Ai është i gjithëfuqishëm.

Perëndia vazhdoi zbatimin e planit të Tij të mrekullueshëm e të përsosur për gjithësinë. Dhe Ai foli sërish. "Ujërat që janë nën qiell të grumbullohen në një vend të vetëm dhe të shfaqet tera" (Zanafilla 1:9). Dhe u bë ashtu sikundër tha Perëndia. Ujërat u mbledhën së toku në një drejtim, duke lejuar shfaqjen e tokës së thatë. Perëndia e quajti terën "tokë" dhe grumbullimin e ujërave "dete". Në të njëjtën ditë Perëndia foli përsëri. "Le të prodhojë toka bimë". Dhe u bë ashtu siç tha Ai.

(Pikturë 1-3)

Perëndia nuk përdori gjë për krijimin e bimëve. Ai thjesht foli. Kam sjellë me vete diçka që e kam bërë vetë. *(Ndoshta një bluzë, lule letre, lodër etj.)* Kur e bëra këtë më duheshin. *(Përmendni materialet që u janë nevojitur dhe mjetet që keni përdorur).*

Pa këto materiale e këto mjete, unë s'mund ta bëja atë. Edhe ju dëshironi të krijoni sende të ndryshme, por për to ju nevojiten letër, ngjitës, gërshërë, thumba etj. Vetëm Perëndia krijon gjëra nga hiçi. Ai ndryshon shumë prej nesh! Ai është shumë, shumë më i madhërishtëm. Kjo është shkaku pse bimët filluan të rriten. Ai planifikoi që jeta bimë të ketë fara, në mënyrë që bimët, bari dhe pemët të rriten nga farat e tyre. Edhe sot ky zhvillim kryhet në këtë mënyrë. Mbillni fara lulëkuqeje dhe nga to do dalin lulëkuqe. Hidhni lende në tokë dhe nga to do mbijë lisi. Ky ishte plani i përsosur i Perëndisë.

Kur kundroni një lule të bukur a mendoni për Perëndinë që e krijoi atë? Kur shikoni një lis gjigand, a mendoni për Perëndinë si krijuesin e tij? A i thoni Atij: "Perëndi, Ti je kaq i mrekullueshëm e i madhërishtëm. Faleminderit për krijimet e Tua!" Perëndia kërkon që ti të besosh atë që është shkruar në Bibël për krijimin e botës nga Ai. Ai do që ti t'i thuash Atij se ti e do Atë dhe se e falënderon për gjithçka që Ai ka bërë. Ai dëshiron që ti t'i thuash Atij shpesh: "Perëndi, Ti je i madhërishtëm, unë të dua Perëndi dhe të lavdëroj për gjithçka që ke bërë." Ai meriton të gjitha lavdërimet që mund t'i bëjmë ne. Madje, shumë e shumë më tepër! Vetëm Ai mund të krijojë pemë e bimë nga hiçi. Kjo ndodhi në ditën e tretë të krijimit.

E mbani mend ç'bëri Perëndia në ditën e parë, në ditën e dytë dhe në ditën e tretë? *(Përsëritini së bashku me fëmijët, pikturë 1-1,2,3)*

Ç'ndodhi në ditën e katërt? Perëndia foli sërish, duke krijuar diellin, hënën dhe yjet.

(Pikturë 1-4)

Dielli është një sferë përvëluese që jep dritë. Hëna reflekton dritën e diellit. Ka me mijëra yje e galaktika. Perëndia i vendosi të gjitha në vendin e vet. Dhe ato kanë qëndruar përsosmërisht në orbitë për qindra e mijëra vjet (Isaia 40:26). Ne i përdorim ato për të treguar kohën e saktë. A nuk të skuqet faqja kur thua se nuk e do, nuk e adhuron dhe nuk i bindesh Krijuesit të madh - Perëndi? Është mëkat të mos i bindesh Atij. Është gabim e paudhësi të mos e duash Atë e të mos e lavdërosh për gjithçka që Ai ka krijuar. Ndoshta sot e di se je fajtor. Kur mendon për madhësitinë e Tij ndoshta je edhe paksa i frikësuar. E ke nxjerrë Krijuesin-Perëndi jashtë nga jeta jote? A nuk do kthehesh sot tek Ai? Bibla thotë se Jezus Krishti, Biri i Perëndisë, vdiq për të shpëtuar mëkatarët. Ai është i vetmi që mund të të kthejë sërish në gjirin e Perëndisë. Lutuni Atij që ta bëjë këtë sot për ty. Thojini Perëndisë se që sot ti e do, e adhuron e i bindesh Atij. Bibla thotë se Jezus Krishti është në gjendje të shpëtojë ata që rikthehen te Perëndia nëpërmjet Tij (Hebrenjve 7:25). Nëse dëshiron dhe ende s'di si të rikthehesh te Perëndia nëpërmjet Jezus Krishtit, qëndro në vendin tënd pas mbarimit të mësimit. Unë do të kuptoj që ti dëshironi të bisedosh me mua dhe unë do bëj çmos t'u përgjigjem pyetjeve të tua duke u mbështetur në mësime të Biblës. Ka shumë rëndësi që të kthehesh te Perëndia, kështu ti do ta duash e do t'i bindesh Atij si Krijuesi juaj. Ai krijoi diellin, hënën dhe yjet dhe i vendosi të gjitha në vendet e tyre.

Në ditën e pestë Perëndia foli përsëri. "Të mbushen ujërat nga një numër i madh qeniesh të gjalla dhe të fluturojnë zogjtë lart mbi tokë nëpër hapësirën e madhe të kupës qiellore." (Zanafilla 1:20)

(Pikturë 1-5)

Nga asgjëja, nëpërmjet fjalës së Tij, Perëndia krijoi balena të stërmëdha, peshq të vegjël ngjyrë ari dhe peshq të madhësive të ndryshme. Ai krijoi shqiponjat dhe pulëbardhat. A mund të më thoni disa nga zogjtë që njihni? (*Lejoni fëmijët të marrin pjesë*). Po, Perëndia i krijoi ata të gjithë. Ai tha se peshqit do shumëzohen sipas llojit të tyre. Kjo nënkupton se nga vezët e troftës do dalin trofta të vogla dhe jo peshkaqenë! Zogjtë do bëjnë vezë. Nga veza e harabelit do dalë harabeli i vogël dhe jo korbi. Dhe kështu ndodh edhe sot. Askush, madje edhe njeriu më i zgjuar nuk sjell dot në jetë një trumcak apo një peshk të artë. Këtë e bën vetëm Perëndia dhe për këtë ne duhet ta lavdërojmë e ta falenderojmë Atë. Disa herë edhe ata që e duan Perëndinë harrojnë ta falenderojnë atë për atë që Ai ka bërë. Ne nuk i themi Atij se është tepër i madhërishëm dhe se ne e duam Atë. Ne thjesht bëjmë kërkesa të ndryshme, por Perëndia kërkon që ne ta adhurojmë Atë. Kjo nënkupton se ne duhet të mendojmë për madhësitinë e Tij dhe nga thellësia e zemrës duhet t'i themi Atij se Ai është i madhërishëm. Ne gjithashtu mund ta adhurojmë Atë kur këndojmë këngë për madhësitinë e Tij. Djem dhe vajza të krishterë, ju që e njihni dhe e doni Jezus Krishtin, Perëndia kërkon që ta adhurosh Atë. Ai e meriton lavdërimin tënd. Ja si thuhet në Bibël: "Ejani, të adhurojmë dhe të përkulemi; të gjuhëzohemi përpara Zotit që na ka bërë." (Psalmi 95:6). Këtë duhet të bëni edhe ju kur mendoni se si Ai krijoi botën. Adhurojeni Atë!

Erdhi dita e gjashtë dhe Perëndia foli përsëri: "Të prodhojë toka qenie të gjalla sipas llojit të tyre."

(Pikturë 1-6, duke lënë të mbuluar vetën njeriun).

Perëndia i krijoi kafshët nga asgjëja. Ai krijoi gjedhin, lopët, delet, kuajt dhe dhitë. Ai bëri macet dhe qentë. Ai krijoi zvarranikët si hardhucat, kërmijtë, krimbat dhe merimangat. Ai krijoi majmunët, secili prej tyre një krijesë e mrekullueshme. Ai planifikoi që delet të pjellin qengja, macet kotele, elefantët elefantë, luanët luanë dhe majmunët majmunë. Kështu ka qenë dhe kështu vazhdon edhe sot. Në botë ka lloje të ndryshme kafshësh. Perëndia është krijuesi i tyre. Në Bibël ne lexojmë atë që Ai mendonte për krijimin e Tij: "Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë." (Zanafilla 1:21).

Sidoqoftë, në ditën e gjashtë kafshët nuk ishin të vetmet krijesa të Tij. Perëndia krijoi diçka më të mrekullueshme, diçka më të veçantë, të ndryshme nga gjithë krijesat e Tij të mëparshme. Ai krijoi njeriun,

njeriun e rritur. Perëndia Ati, Perëndia, Biri dhe Perëndia, Shpirti i Shenjtë folën së bashku lidhur me këtë krijesë të veçantë, sepse ne lexojmë në Bibël: "Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne." (Zanafilla 1:26). Bibla na thotë se Ata krijuan trupin e njeriut të parë nga pluhuri i tokës.

Trupat tanë janë një krijim i madh, por nuk është trupi që e bën njeriun një krijesë të ndryshme e të veçantë. Bibla na thotë se Perëndia fryu në trupin e njeriut dhe "njeriu u shndërrua në një qenie të gjallë." (Zanafilla 2:7).

(Piktura 1-6 me njeriun)

Kjo s'kishte ndodhur me asnjë nga krijesat e tjera të Perëndisë. Perëndia e bëri njeriun që në shumë drejtime të ishte shëmbëllimi i Tij. Pra, ti dhe unë ndryshojmë shumë nga kafshët. Po ku është ndryshimi? Në ndryshim nga kafshët, ne mendojmë e krijojmë gjëra të reja. Po kështu ne mund të flasim me të tjerët dhe me Perëndinë, kurse kafshët jo. Ne përzgjedhim, kafshët jo. Shumica jonë e njohin dhe e adhurojnë Perëndinë. Ne u krijuam të njohim Krijuesin tonë, ta adhurojmë Atë dhe përherë të jemi pranë Tij. Kafsha nuk e njeh Perëndinë. Kur kafshët ngordhin, çdo gjë merr fund. Kur vdes njeriu, fryma e tij vazhdon të jetojë. Pra, siç e shihni njerëzit janë krijesa të ndryshme. Bibla thotë se ne "jemi krijuar në mënyrë të mrekullueshme." (Psalmi 139:14).

S'duhet ta harroni kurrë se jeni krijesa të Perëndisë. Perëndia është Krijuesi yt. Po ç'kuptim ka kjo për ty? Kuptimi është se një ditë ti duhet t'i përgjigjesh Atij për çdo gjë që thua, bën e mendon. Pra, ti duhet ta duash e t'i bindesh Atij - Krijuesit të. Ndoshta ti nuk ke besuar kurrë në Jezus Krisht si Shpëtimtari tënd. Prandaj takimi me Krijuesin tënd mund të jetë diçka e frikshme. Ti nuk e do dhe nuk e adhuron Atë. Sot ti duhet të kthehesh tek Ai. A dëshiron të braktisësh rrugën e mosbindjes, t'i japësh besën Perëndisë për të të falur? Nëse po ti je i gatshëm të takosh Krijuesin tënd, sepse s'ke për t'u përgjigjur për mëkatet e tua. Ti do fillosh ta duash e t'i bindesh Atij. Ju do jeni në gjendje ta adhuronit Atë, t'i thoni Atij sa i madh e i mrekullueshëm është. Mos harroni se Perëndia është shumë i madh e i madhërishtëm. Ai është Krijuesi.

Ai e vendosi njeriun e parë në një pjesë shumë të bukur të botës të njohur me emrin Kopshti i Edenit. Eden ka kuptimin "kënaqësi". Kopshti ishte si një park i madh. Perëndia i besoi njeriut gjithçka që Ai kishte krijuar.

Po ç'bëri Perëndia në ditën e shtatë? Përgjigjen e kësaj pyetjeje na e jep sërish Bibla.

Në ditën e shtatë Perëndia u çlodh. Ai nuk u çlodh se ishte i lodhur. Perëndia nuk lodhet (Isaia 40:28). Perëndia u çlodh sepse ishte i kënaqur me veprën e Tij të krijuar e të kryer. Çdo gjë ishte "shumë e mirë."

Nëse e do Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tënd, mos harro ta adhurosh e ta lavdërosh Atë çdo ditë. Ai është Krijuesi i madhërishtëm. Ai meriton lavdërimin tënd. Ai do që ti ta adhurosh. Mendo për fuqinë dhe madhësitinë e Tij. Thojini Atij sa i mrekullueshëm është. Kur dëgjoni histori të tjera lidhur me zanafillën e botës, kujtoni mësimet e Biblës. Vazhdoni të besoni fjalën e Perëndisë.

Nëse Jezus Krishti nuk është shpëtimtari yt, ti s'mund ta adhurosh Atë, sepse mëkati të ndan prej Tij. Ti nuk je i gatshëm të takosh Krijuesin tënd. Ky është një problem i madh për ty. Në se në zemrën tënde ti e do, e adhuron dhe i bindesh Perëndisë Krijues, kthehu që sot te Jezus Krishti. Nëse i kërkon Jezus Krishtit të të falë gjithë gabimet që ke bërë, Ai do të të bëjë një njeri krejt të ndryshëm. "Prandaj, nëse dikush është në Krishtin, ai është një krijesë e re." (II Korintasve 5:17). Ti do jesh një njeri i ri që do duash, do t'i bindesh dhe do të adhurosh Perëndinë-Krijuesin tënd.

Pyetja përsëritje për mësimin e parë.

1. Ç'kuptim ka fjala "Zanafillë"? (*"Fillimet"*.)
2. Si ishte toka para se Perëndia të krijonte dritën? (*E errët dhe e pajetë.*)
3. Çfarë lënde përdori Perëndia në krijimin e diellit, hënës, bimëve, etj.? (*Asnjë lëndë, Ai i krijoi ato nga hiçi.*)
4. Ç'kuptojmë me "adhurimin" e Perëndisë? (*T'i themi Atij nga zemra me fjalë apo me këngë sa i madhërishëm që Ai është.*)
5. Ç'nënkupton Bibla kur thotë se Perëndia i krijoi bimët sipas "llojit të vet"? (*Çdo bimë prodhon llojin e vet të bimës.*)
6. Në cilën ditë Perëndia krijoi njeriun? (*Në ditën e gjashtë.*)
7. Ç'ndryshim ka njeriu nga kafsha? (*Njeriu është krijuar sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë. Njeriu mendon dhe krijon gjëra të reja, mund të zgjedh, njuh Perëndinë dhe bashkëbisedon me Të, ka një shpirt që rron përjetë.*)
8. Pse Perëndia krijon nëpërmjet fjalës? (*Sepse Ai është i gjithëpushtetshëm dhe i plotfuqishëm.*)
9. Ç'bëri Perëndia në ditën e shtatë? (*Pushoi.*)
10. Përsëritni fjalët e para të Biblës. (*"Në fillim Perëndia krijoi qiejt dhe tokën." Zanafilla 1:1*)

Aktivitet me fëmijët

Jepuni fëmijëve një copë letër si kjo më poshtë. Thojuni fëmijëve: "Secili prej nesh do vizatojë diçka që ka krijuar Perëndia për t'i shprehur Atij falenderimet e tua."

Faleminderit Perëndi Që Krijove

"Në fillim Perëndia krijoi qiejt dhe tokën."

Zanafilla 1:1

Mësimi Dy

Në Botë Hyn Mëkati

Shkrimi i Shenjtë:	Zanafilla 2:9, 15- 3:2; II Kor. 11:3
E Vërteta Qendrore:	Secili prej nesh është mëkatar.
Zbatimi:	Të pashpëtuar: Largohuni nga mëkati, kthehuni te Jezus Krishti i cili mund t'ju shpëtojë nga mëkati.
Fillimi: Zhvillimi i ngjarjeve:	"Dëshiroj që në botë të mos ketë barëra të këqija." Adami emërton kafshët. Perëndia krijon një grua. Udhëzimet e Perëndisë dhënë Adamit dhe Evës. VQSH Satani tundon Evën. Eva provon frutin dhe ia jep atë edhe Adamit. VQ Ata kanë frikë nga Perëndia. VQ Ata përpiqen të fshihen. Perëndia bashkëbisedon me ta. VQP Perëndia ndëshkon gjarprin dhe Adamin e Evën. Perëndia vesh Adamin e Evën me rroba lëkure. Perëndia premtun një Shpëtimtar. Jezus Krishti dëshiron t'ju shpëtojë.
Pika kulmore: Përfundimi:	
Vargu Përmendësh:	<i>"...Ashtu si me anë të një njeriu të vetëm mëkati hyri në botë dhe me anë të mëkatis vdekja, po ashtu vdekja u shtri tek të gjithë njerëzit, sepse të gjithë mëkatuan." Romakëve 5:12. (Fëmijët e vegjël mund ta mësojnë deri te fjalët "të gjithë njerëzit")</i>
Mjete Vizive:	Përdorni pikturat 2-1:2-6.

Mësimi

"Sa do të dëshiroja të mos kishte barëra të këqija në botë," u ankua Aleksandri teksa ndihmonte të atin të pastronte pjesën e prapme të kopshtit. Ata kishin hyrë në shtëpi të re dhe pjesa e prapme e kopshtit ishte plot me barëra të këqija, gjemba e ferra.

"Dikur nuk kishte barëra të këqija apo gjemba," u përgjigj i ati, "por kjo ishte shumë kohë më parë."

"Kur ka qenë kështu?", pyeti Aleksandri.

"Kur Adami dhe Eva jetonin në Kopshtin e Edenit. Adamin kurrë nuk e shqetësonin barërat e këqija."

"Sa me fat, Adami!", murmuriti Aleksandri ndërsa shkulte disa ferra, të cilat i gërvishtën fytyrën.

(Pikturë 2-1)

Po, bota ka qenë krejt ndryshe kur Adami jetonte në Kopshtin e Edenit. Adami kënaqej duke u kujdesur për kopshtin. Perëndia i dha atij një punë të veçantë. Perëndia i tregoi Adamit kafshët një nga një dhe ... Adami i emërtoi të gjitha kafshët. Perëndia e kishte bërë Adamin shumë të

mençur, kështu që ai të emëronte të gjitha kafshët me emër. Ai s'kishte pse fshihej nga tigrat dhe luanët. Nuk kishte asnjë kafshë të rrezikshme. Kafshët nuk ziheshin. Ato nuk vrisnin e hanin njëra tjetrën. Gjithçka ishte e qetë në atë botë të përsosur.

Por Adami ishte i vetëm. Ai s'mund të lidhte miqësi të ngushtë me kafshët. Ai ishte ndryshe nga to. E mbani mend ku ndryshon Adami? (*Lërimi fëmijët të përgjigjen*).

Perëndia e dinte se nuk ishte mirë për Adamin të jetonte i vetmuar. Ai kishte planin e vet për zgjidhjen e këtij problemi.

Perëndia e vuri Adamin në gjumë të thellë. Teksa Adami flinte, a e merrni dot me mend se çfarë bëri Perëndia? Perëndia mori një nga brinjët e tij dhe e mbylli mishin në atë vend. Ç'do bënte Perëndia me brinjën? Ai bëri diçka të mrekullueshme që vetëm Perëndia mund ta bëjë. Ai e shndërroi brinjën në njeri, në një grua.

(Pikturë 2-2)

Ç'surprizë për Adamin kur u çua nga gjumi! Para tij qëndronte një grua e bukur. Perëndia ia dha atë Adamin të bëhej gruaja e tij. Ç'dhuratë e mrekullueshme për Adamin! Adami s'ishte më i vetëm. Ai kishte gruan e tij me të cilën mund të bisedonte e ta dashuronte. Ai e quajti gruan me emrin Evë.

Edhe para se Perëndia të bënte Evën, Ai i kishte thënë Adamin: "Të kam dhënë pemët e kopshtit për ushqim. Ha lirisht nga çdo pemë e kopshtit, por mos ha nga pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes". Adami dhe Eva kishin shumë pemë për të ngrënë, por ata duhet të mbanin mend urdhrin: "Mos ha nga pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes, sepse kur të hash prej saj ke për të vdekur me siguri." Perëndia i krijoi ata dhe Ai e dinte se ç'ishte e mirë për ta. Ai kishte çdo të drejtë t'i thoshte Adamin dhe Evës ç'të bënin e ç'të mos bënin. Këtë të drejtë Ai e ka edhe me mua e me ty. Ai është Krijuesi dhe Sundimtari ynë. Ai ka urdhëruar ç'të bëjmë e çfarë të mos bëjmë. A mund të më thoni disa gjëra që Perëndia ka urdhëruar t'i bëjmë? (*Lejoni fëmijët të marrin pjesë*). *Duaje Perëndinë me gjithë zemër, duaje fqinjën tënd, bindu prindërve të tu*. A mund të më thoni disa gjëra që Perëndia ka urdhëruar të mos i bëjmë? *Mos lakmo, mos vidh, mos gënje*. Këto janë urdhrat e Perëndisë që ne i lexojmë në Bibël. Këtu në klub mes nesh nuk ka asnjë njeri që të ketë zbatuar urdhrat e Perëndisë që nga dita që kemi ardhur në jetë. Unë nuk i jam bindur Perëndisë, po kështu edhe ti. Mosbindjen Perëndia e quan "mëkat". Bibla thotë: "Të gjithë kanë mëkatuar" (Romakëve 3:23). Në zemër ti e ndjen këtë të vërtetë. Ti e di se nuk i je bindur Perëndisë. Adami dhe Eva në atë kohë nuk e dinin ç'ishte mëkati.

Por ishte dikush në botën e Perëndisë që ishte i vendosur që ata të mëkatonin. Ky person e urrente Perëndinë. Ai dëshironte të prishte botën e Perëndisë. Ai donte të prishte Adamin dhe Evën. Ky person ishte Satani, armiku më i madh i Perëndisë. Dikur ai kishte qenë engjëll në qiell, por s'kishte qëndruar i pastër e i mirë. Ai ngriti krye kundër Perëndisë dhe Perëndia si ndëshkim e largoi nga Qielli. Ai ishte një armik i fuqishëm. Por, ai nuk ishte i fuqishëm sa Perëndia. Satani, që ndryshe ne e quajmë djall, e dinte se në qoftë se Adami dhe Eva do arrinin të mos i bindeshin Perëndisë edhe ata nuk mund të jetonin dot me Të. Këtë donte edhe Satani. Kështu ai iu vu punës t'i mashtronte ata që të mos i bindeshin Krijuesit dhe Sundimtarit të tyre. Ai kishte një plan tepër djallëzor. Ai vuri gjarprin, një nga kafshët më të bukura, të bisedonte me Evën teksa ajo shëtiste mes pemëve të kopshtit.

(Pikturë 2-3)

"A ju ka thënë me të vërtetë Perëndia që të mos hani nga këto pemë?", pyeti gjarpri. A ka thënë Perëndia kështu? Satani orvatej t'i mbushte mendjen Evës se Perëndia zor se e lejonte atë dhe Adamin të hanin fruta në kopsht. Perëndia i kishte lejuar ata të hanin fruta nga të gjitha pemët me përjashtim të njëjës. Ai ishte shumë i dashur e zemërmirë me ta.

"Ne mund të hamë fruta nga gjithë pemët, me përjashtim të frutave të pemës që është në mes të kopshtit. Perëndia na tha: "Ju s'do hani frute të kësaj peme dhe as do i prekni ato, ndryshe ju me siguri që do vdisni", u përgjigj Eva.

Satani duke përdorur gjarprin donte që Eva të vinte në dyshim fjalët e Perëndisë. "Jo, sigurisht që ju s'do vdisni. Perëndia e di se po hëngrët nga kjo pemë ju do bëheni si vetë Perëndia, duke njohur të mirën dhe të keqen." Djalli donte që Eva të mendonte se Perëndia po e mashtronte atë që të mos siguronte një jetë më të mirë. Marrëzisht Eva e dëgjoji atë. Ajo iu afrua pemës dhe vështrroi frutat e saj. Dukeshin kaq të mira e të shijshme. Ajo mendoi se do ishte e udhës të njihte të keqen e të mirën. Ajo zgjati dorën, preku frutin dhe e këputi atë nga pema.

(Piktura 2-4)

Pastaj e provoi atë. Thirri të shoqin dhe i dha atij një pjesë të frutit, të cilën ai e hëngri. Ç'poshtërsi nga ana e tyre të mos i bindeshin Perëndisë që i krijoi, që i donte dhe u kishte krijuar kaq shumë gjëra të mrekullueshme! Tani ata njihnin të keqen, mëkatin.

Ata kishin frikë të takoni Perëndinë. Ata nuk e donin Atë më gjithë zemër. Ata ndjeheshin fajtorë. Ata ishin mëkatarë. Për shkak se Adami dhe Eva iu dorëzuan Satanit, çdo person në botë sot është gjithashtu mëkatar. Mëkati i tyre pati efekt të madh te çdonjëri prej nesh. Pra ti dhe unë kemi lindur mëkatarë (Romakëve 3:23, 5:18).

Ne kemi lindur që të mos i bindemi Perëndisë. Është njësoj si të jesh anëtar i një skuadre futbolli. Nëse një lojtar shënon, ai shënon për të gjithë skuadrën. Dhe nëse ai e humbet, humb e gjithë skuadra. Adami është si drejtuesi i skuadrës tonë. Ai nuk "shënoi" se nuk ndoqi këshillat e Perëndisë. Ne gjithashtu jemi të humbur. Të gjithë jemi të pabindur e fajtorë se i tillë ishte Adami. Bibla thotë: "... me anë të një njeriu të vetëm mëkati hyri në botë dhe me anë të mëkatis vdekja, po ashtu vdekja u shtri tek të gjithë, sepse të gjithë mëkatuan." (Romakëve 5:12)

Me mëkatin e Adamit në botë ndodhën ndryshime të mëdha.

(Pikturë 2-5)

Adami dhe Eva ndjeheshin të turpëruar. Sakaq ata e kuptuan se ishin lakuriq dhe me të shpejtë qepën gjethe fiku në vend të rrobave.

Perëndia kishte paralajmëruar se ata me siguri do vdisnin po të mos zbatonin urdhrin e Tij. A ndodhi kjo? Trupat e tyre nuk vdiqën menjëherë. Ata vdiqën pas shumë vjetësh. Por në atë çast, Adami dhe Eva vdiqën në një formë tjetër, në një mënyrë më të tmerrshme. Para mosbindjes ata e kishin njohur Perëndinë dhe e kishin dashur Atë në një mënyrë të veçantë. Çdo ditë, në mbrëmje Perëndia vinte në Kopshtin e Edenit. Ata mezi i prisnin këto çaste. Tani ata kishin frikë nga Perëndia. Miqësia e tyre me Perëndinë kishte marrë fund. Ndarjen me Perëndinë Bibla e quan "vdekje" dhe kjo i ndodhi Adamit dhe Evës. Kjo ka ndodhur edhe te secili prej nesh. Bibla thotë: "Të gjithë vdesin me Adamin." (I Korintasve 15:22). Kjo nënkupton se edhe ti e unë jemi të ndarë nga Perëndia. Nëse vazhdon në rrugën tënde të mëkatis, ti s'do jetosh kurrë me Perëndinë dhe se do ndahesh prej Tij përgjithmonë. Kjo është gjëja më e keqe që mund t'i ndodhë çdokujt. Sa keq që mëkati erdhi në botë!

Adami dhe Eva kishin frikë. Ata u përpoqën t'i fshihen Perëndisë, por askush nuk mund ta bëjë këtë! Perëndia e dinte me saktësi se ç'kishte ndodhur dhe ku ndodheshin ata. Ai erdhi të fliste me ta. "Adam, ku je?" - pyeti Ai. Adami iu përgjigj: "E dëgjova zërin Tuaj në kopsht, por pata frikë se isha i zhveshur dhe prandaj u fsheha." Pastaj Perëndia tha: "Si e dinit që ishit i zhveshur? Mos kini ngrënë frutin që unë ju urdhërova të mos e hanit?"

Adami, që tani ishte më i keq dhe jo i mirë, filloi të fajësonte të shoqen. Ai tha: "Gruaja që më dhatë më dha një copë nga fruti i pemës dhe unë e hëngra atë." Dhe pastaj Perëndia i tha Evës: "Ç'është kjo që kini bërë?" Eva u orvat të fajësonte gjarprin: "Gjarpri më mbushi mendjen dhe unë e hëngra frutin."

Ne jemi njësoj si ata, apo jo? Ne përpiqemi të fajësojmë të tjerët për mëkatet tona. Ti thua: "Ishte faji i motrës, ajo e nisi sherrin," apo "Nuk desha të shaja, thjesht më shpëtoi nga goja," apo "Nuk gënjeva me të

vërtetë, unë thjesht po shtiresha." Perëndia e di se kush është fajtor. Kur nuk i bindeni Atij, faji është juaj! Ai do që ju të thoni me dëshirë: "Perëndi, unë kam mëkatuar, unë jam fajtor." Adami dhe Eva nuk donin t'i detyroheshin Perëndisë, por Ai dinte gjithçka që ata kishin bërë. Ai u tha atyre se ç'do ndodhte si pasojë e mëkatimit.

Fillimisht Perëndia foli me gjarprin. "Meqenëse veprime kështu je i mallkuar më shumë se çdo kafshë tjetër mbi dhe. Përgjithmonë do zvarritesh me bark. Do hash dhe gjithë jetën tënde." Kjo kafshë vezulluese s'do jetë më tërheqëse. Në të kundërt, njerëzit do ta kenë frikë e do e urrejnë atë. Që nga ajo ditë, gjithë gjarpërinjtë zvarriten në tokë.

Pastaj Perëndia foli me Evën. "Ti do vuash shumë", tha Ai, -"veçanërisht kur të lindësh fëmijë. Burri do të sundojë mbi ty." Dhe kështu për herë të parë në botë erdhën sëmundjet, dobësitë dhe dhimbjet.

Perëndia i tha Adamit se qysh nga ajo kohë ai duhet të punonte shumë për të siguruar ushqimin. Gjembat, barërat e këqija dhe ferrat do rriten për të penguar zhvillimin e bimëve. Adami do punonte e do punonte i mbytur në djesë. Pastaj do vdiste dhe trupi i tij do kthehej në pluhur.

Pastaj Perëndia i përzuri Adamin dhe Evën nga Kopshti i bukur i Edenit. Ai vendosi atje krijesa qiellore, kerubinët që vërtisnin nga çdo anë një shpatë flakëruese që Adami dhe Eva të mos hynin më kurrë në kopsht. Ditët e lumtura kishin marrë fund, sepse Adami dhe Eva nuk i ishin bindur Krijesit dhe Sundimtarit të tyre.

Rrobat me gjethe fiku nuk ishin të mira. Perëndia u pat dhënë atyre rroba shumë më të mira të bëra nga lëkurët e kafshëve. Adami dhe Eva duhet të vrisnin kafshë të egra për të siguruar të tilla veshje. Ndoshta Perëndia po tregonte që në atë kohë se mund të kishte falje vetëm nëpërmjet vdekjes dhe derdhjes së gjakut.

(Pikturë 2-6)

Perëndia bëri edhe një premtim të mrekullueshëm. Ai premtoi se një ditë do dërgonte dikë për të shkatërruar pushtetin e Satanit. Dikush do vinte të shpëtonte mëkatarët nga mëkati. Dikush do vinte që të na kthente sërish te Perëndia. Ne të gjithë e ndjejmë nevojën e tij. Perëndia e mbajti premtimin dhe mijëra vjet më vonë dërgoi Birin e Tij, Jezus Krishtin. Jezus Krishti gjithmonë i bindej Perëndisë. Ai nuk ishte mëkatar. Megjithatë, Perëndia ndëshkoi Birin e Tij të dashur për mosbindjen tonë. Jezus Krishti u mbërthye në kryq dhe atje Ai mori ndëshkimin që meritonim ne. Ai derdhi gjakun e Tij dhe vdiq për mëkatet tona, por Ai u ringjall, duke treguar se Ai kishte shkatërruar pushtetin e Satanit. Ai është i vetmi që mund të të kthejë sërish te Perëndia, në mënyrë që të mos ndahesh më prej Tij. Jezus Krishti është i vetmi që mund të të shpëtojë nga mosbindja. Ai mund të të ndihmojë që ti t'i bindesh Perëndisë. Këtë duhet t'ia besosh Jezus Krishtit. Bibla thotë: "Ai që beson .. ka kaluar nga vdekja në jetë." (Gjoni 5:24). Nëse në të vërtetë e ndjen gabimin e mosbindjes tënde dhe s'do t'i shkëpusësh lidhjet me Perëndinë, eja që tani te Jezus Krishti. Thojini Atij aty ku jeni ulur (nuk ka pse të flisni me zë të lartë) se i kërkonin ndjesë. Falenderojeni atë për ndëshkimin që ka marrë për mëkatet e tua. Thojini Atij se do që Ai të jetë Shpëtimtari yt. Lutuni Atij të të ndihmojë që t'i bindesh Perëndisë. Është diçka e mrekullueshme kur Jezus Krishti shpëton një djalë a një vajzë. Ai dëshiron ta bëjë këtë edhe për ty.

Pyetje përsëritje për mësimin e dytë

1. Kur në botë nuk kishte gjemba, barëra të këqija e ferra?

(Kur Adami dhe Eva jetonin në Kopshtin e Edenit dhe mëkati nuk ekzistonte.)

2. Si e krijoi Perëndia gruan e parë?
(Nga një brinjë e Adamit.)
3. Ç'ndodhte çdo mbrëmje në Kopshtin e Edenit?
(Perëndia vinte çdo mbrëmje të bisedonte me ta.)
4. Pse Perëndia kishte të drejtë të urdhëronte Adamin dhe Evën?
(Sepse Ai i kishte krijuar ata.)
5. Kush ka vendosur të prishë krijimin e Perëndisë?
(Satani ose djalli.)
6. Ç'kafshë shfrytëzoi Satani?
(Gjarprin.)
7. Ç'efekt ka mëkati i Adamit tek ti dhe unë?
(Për shkak të mëkatit të tij, ne kemi lindur mëkatarë.)
8. Pse mëkati është një problem i madh për të gjithë ne?
(Sepse na ndan nga Perëndia, Krijuesi ynë.)
9. Ç'premtim të mrekullueshëm i bëri Perëndia Adamit dhe Evës?
(Ai premtoi se një ditë Ai do dërgonte Dikë për të shkatërruar fuqinë e Satanit, dikë që do shpëtonte mëkatarët nga mëkati, dikë që do na rikthente sërish te Perëndia.)
10. Ç'bënë Adami dhe Eva pasi nuk i ishin bindur Perëndisë?
(U orvatën të fshihen prej Perëndisë.)
11. Përmendni disa nga ndryshimet që vijnë si rezultat i mëkatit.
(Ndarja nga Perëndia; fajësimi i të tjerëve për mëkatet e veta; gjarpërinjtë zvarriten në tokë; në botë lindi dobësia dhe dhimbja; në botë lindi vdekja; kafshët hanë njëra tjetrën; u rritën gjembat, barërat e këqija dhe ferrat; Adami dhe Eva nuk mund të jetonin më në Kopshtin e Edenit.)
12. Pse Adami dhe Eva nuk ktheheshin më në Kopshtin e Edenit?
(Kerubinët dhe një shpatë flakëruese ruanin hyrjen e Kopshtit.)

Mësimi i tretë

Fëmijët e parë (Kaini dhe Abeli)

Shkrimi i Shenjtë:	Zanafilla 4:1-6a; Hebrenjve 11:4
E Vërteta Qendrore:	Ju duhet të vini te Perëndia në rrugën e Tij.
Zbatimi:	I pashpëtuar. Ju duhet t'i besoni Jezus Krishtit si Shpëtimtarit tuaj. Ai është rruga e vetme për te Perëndia. I shpëtuar: Falenderoni Perëndinë që besoni në Krishtin, rruga për te Perëndia.
Fillimi:	Lindja e fëmijës së parë.
Zhvillimi i ngjarjeve:	Lind Abeli Djemtë rriten. VQP Kaini u bë punonjës i tokës. Abeli u bë bari. Abeli i bën Perëndisë një ofrim. VQP, VQP Kaini i bën Perëndisë një ofrim. VQP Perëndia pranon Abelin dhe ofrimin e tij. VQP Perëndia refuzon Kainin dhe ofrimin e tij. VQP Kaini është xheloz dhe i pezmatuar. Perëndia i jep Kainit një mundësi tjetër. VQP
Pika kulmore:	Kaini e vret Abelin.
Përfundimi:	Perëndia flet me Kainin. Kaini i largohet pranisë së Perëndisë. VQP
Vargu Përmendësh:	Përsëritni Romakëve 5:12. Nëse këtë e përdorni si mësim më vete, ne sugjerojmë Gjoni 14:6, ku <i>Zoti Jezus thotë: "askush nuk vjen tek Ati përveçse nëpërmjet meje."</i>
Mjetet vizive:	Përdorni piktura 3-1: 3-6.

Mësimi

(Piktura 3-1)

Adami dhe Eva shikojnë me gëzim djalin e tyre të vogël. Ai ishte fëmija i parë i lindur në këtë botë. Adami dhe Eva duhet t'i kenë vëzhguar ato gishtërinj dhe veshë të vegjël, dhe këmbët e vogla të tij. "Do ta quajmë Kain," tha Eva dhe Adami ra dakord.

(Piktura 3-2)

Kohë më vonë lindi edhe një djalë i dytë, të cilit ia vunë emrin Abel. Adami dhe Eva kënaqeshin tek shihnin djemtë e tyre që rriteshin, tek i shihnin që ata mësonin të ecnin e të flisnin. Kur fëmijët u rritën duhet të kenë pyetur për Kopshtin e Edenit. *(Kërkojuni fëmijëve të vihen në rolin e Adamit dhe Evës për t'ju treguar djemve*

për Kopshtin e Edenit. Përfshini bukurinë e vendit, miqësinë e tyre me Perëndinë, jetën e shpenguar, pa barëra të këqija, pa vdekje, pa kerubinët tek dera.)

"A na do Perëndia ne tani?", duhet të kenë pyetur djemtë. Me sa dimë Adami dhe Eva kanë sqaruar: "Po, edhe pse ne nuk e meritojmë dashurinë e Tij. Perëndia ka qenë i dashur me ne. Ai na ka treguar rrugën e faljes. Kur ndjejmë keqardhje për mëkatin e kryer dhe bëjmë një kafshë kurban dhe lëmë gjakun të rrjedhë, atëherë Perëndia na fal. Kjo ka rëndësi ta mbani mend." Mijëra vjet më parë, para se të vinte Zoti Jezus Krishti, Perëndia demonstroi rrugën e vetme për të ardhur tek Ai. Flijimi i kafshës krijonte përfytyrimin se ç' do të bënte Biri i Perëndisë. Ne s'mund t'i afrohem Perëndisë për shkak të mëkateve tona. Ndërsa Jezus Krishti, Biri i Perëndisë, nuk kishte mëkate. Ai erdhi nga Qielli. Ai jetoi një jetë të përsosur dhe vdiq i kryqëzuar në vend të mëkatarëve si ti e unë. Gjaku i Tij i çmuar u derdh të lante mëkatet tona. Ai sot nuk është i vdekur. Ai u ngjall së vdekuri dhe Ai është i vetmi që mund t'ju kthejë sërish te Perëndia. Kjo është rruga e Perëndisë. Rrugë tjetër s'ka. Kjo ka shumë rëndësi që ta mbani mend, sikundër kishte rëndësi për Kainin dhe Abelin flijimi i kafshëve.

Kaini dhe Abeli s'shkuan kurrë në shkollë. Prindërit i mësonin ata. Ata mësuan punët bujqësore, mësuan si të punonin. Ata ndihmonin në shkollën e barërave të këqija dhe shpesh dhe lodheshin djersiteshin përpara se të mbaronte puna.

Por Adami dhe Eva nuk kishin pse t'u mësonin fëmijëve si të ziheshin e të mos bindeshin. Ata bënë prapësi pa i mësuar kush, sepse ata kishin lindur mëkatarë dhe si të tillë ata prireshin të mos i bindeshin Perëndisë. Kjo është njësoj si me ty dhe me mua. Është kollaj të nxjerrësh një gënjeshtër nga goja për të dalë nga situata. Është kollaj të mendosh keq për mësuesin. Ti shpesh humb kontrollin dhe ngre zërin. Këto veprime të gabuara që Bibla i quan mëkate të mbajnë larg prej Perëndisë. Duhet që të të falen mëkatet, ndryshe ti kurrë s'mund të jetosh me Të. Perëndia është Ai që vendos se si një mëkatar mund të vijë tek Ai. Edhe ti dhe unë duhet të kthehemi tek Ai, në rrugën e Tij. Kjo është e vërtetë edhe për Kainin dhe Abelin.

(Pikturë 3-3)

Ndërsa fëmijët rriteshin, Kaini mësonte me kënaqësi rreth bimëve, zarzavateve, luleve dhe frutave. Ai shkulte barërat e këqija dhe punonte shumë për të siguruar bimë të shëndetshme. Ai kishte qejf të prekte tokën e butë tek punonte, mbillte a prashiste. Ai krenohej për bimët dhe pemët e bukura dhe ushqimin e shijshëm që ai prodhonte. Bibla thotë: "Kaini ishte punonjës i tokës". Pra ishte bujk.

Abeli pëlqente kafshët më shumë se bimët dhe pemët. Në mënyrë të veçantë atij i pëlqenin dhentë dhe qengjat. Ai i mbronte ato nga rreziku. Ai i çonte ato për ujë e kullotë. Bibla thotë: "Abeli ishte ruajtës i dhenve". Pra, ishte bari.

Por siç e pamë të dy fëmijët ishin mëkatarë. Ata filluan të mendonin mbi marrëdhëniet e tyre me Perëndinë. Mëkati i mbante ata larg nga Perëndia. Diçka duhej bërë në këtë drejtim. Nga Adami dhe Eva ata kishin mësuar rrugën për të ardhur te Perëndia e për tu falur prej Tij. Ajo ishte rruga e flijimit të një kafshe, se "pa derdhur gjak nuk ka ndjesë." (Hebrenjve 9:22). Kjo ishte rruga e Perëndisë.

(Pikturë 3-4)

A do shkonin ata në rrugën e Perëndisë? Abeli shkoi te kopeja e dhenve dhe i pa ato me kujdes. Ai zgjodhi më të mirën, e theri dhe la që të rridhte gjaku.

Tek veproi kështu, ai besoi se Perëndia di t'i falte mëkatet e tij. Bibla na mëson se ai kishte besim te Perëndia (Hebrenjve 11:4). Ai erdhi te Perëndia në rrugën që Perëndia i kishte treguar atij. Ç'mençuri nga ana e tij! Perëndia do që edhe ti të vish tek Ai nëpërmjet rrugës së Tij. Rruga e Tij tani nuk është nëpërmjet flijimit të kafshëve. Rruga e Perëndisë për ty është nëpërmjet Jezus Krishtit. Në Bibël Ai njihet me emrin "Qengji i Perëndisë." Perëndia fali birin e Tij të vetëm të sakrifkohet përgjithmonë për mëkatet. Jezus Krishti vdiq i kryqëzuar për mëkatet tona. Gjaku i Tij i çmuar u derdh që ne të falemi. Ti duhet të jesh i gatshëm të

shkëputesh nga mëkati. Beso se Jezus Krishti u sakrifiku për mëkatet e tua. Kërkoji Atij të të falë. Kjo është rruga e vetme për te Perëndia. Në se ke ardhur te Perëndia nëpërmjet Jezus Krishtit, ti duhet ta falenderosh Atë çdo ditë që të ka falur mëkatet. Se ti i takon Atij. Nëse nuk vjen nëpërmjet kësaj rruge, ti s'ke për të ardhur kurrë të Perëndia. Abeli erdhi te Perëndia nëpërmjet rrugës të treguar nga Ai vetë. A do bënte edhe i vëllai të njëjtën gjë?

Kaini shihte prodhimet që kultivonte. Ai ishte krenar për pemët frutore dhe zarzavatet. Ai ndoshta mendonte: "S'ka gjë tjetër më të mirë se këto. Jam i sigurt se Perëndia do kënaqet e do më mirëpresë mua. Ajo që po bëj unë është shumë e mirë.

Por kjo nuk ishte rruga që kishte treguar Perëndia.

Ndoshta ti je njësoj si Kaini, ti ke mendimet e tua si duhet të mirëpritësh e të falësh nga Perëndia. Ndoshta ti mendon: "Do përpiqem të jem i mirë. Unë jam më i mirë se shumica e nxënësve të klasës." Pavarësisht se sa mirë je, ti përsëri je mëkatar. Përpjekja për të qenë të mirë nuk i rregullon punët e tua me Perëndinë. Kjo nuk është rruga që rekomandon Ai. Rruga e Tij është nëpërmjet Jezus Krishtit.

Ndoshta ti mendon me vete: "Unë them lutjet, unë shkoj në Bashkësinë e Shenjtë dhe në kishë. Këto veprime në vetvete nuk ju sjellin te Perëndia. Rruga për te Perëndia është nëpërmjet Jezus Krishtit.

Dikush mund t'ju ketë thënë: "Ti je ende i ri, Perëndia kurrë s'ka për t'ju lënë jashtë Botës së Tij Qiellore." Bibla thotë se qysh kur kini lindur kini dalë kundër Perëndisë. (Romakëve 3:23, 5:18). Ti je i ri, por edhe ti duhet të vish te Perëndia nëpërmjet Jezus Krishtit.

Mos ndoshta edhe ti si Kaini po përpiqesh të vish te Perëndia nëpërmjet rrugës tënde dhe jo nëpërmjet rrugës së Perëndisë?

Ç'do mendojë Perëndia për ofrimet e ndryshme të Kainit dhe Abelit? Perëndia e bëri shumë të qartë atë që mendonte. Bibla thotë se Perëndia pranoi Abelin dhe ofertën e tij. Perëndia e fali Abelin. Sa mirënjohëse i lumtur që ishte ai! Edhe ti mund të jesh njësoj si ai, i falur e i mirëpritur nga Perëndia. Ti duhet të besosh se Jezus Krishti derdhi gjakun dhe vdiq i flijuar për mëkatet e tua. Ti duhet t'i besosh Atij që të të falë. Nëse vepron kështu, Perëndia do të të pranojë e do të të falë mëkatet. Ndoshta ju thoni me vete: "Po, unë dua të veproj kështu, por nuk di se si." Në qoftë kështu unë do jem i gëzuar t'ju shpjegoj diçka më tepër nga Bibla në fund të mësimit. Qëndroni aty ku jeni ulur kur të jenë larguar të tjerët. Kështu unë të di se ju doni të bisedoni me mua për të qenë të drejt me Perëndinë, si Abeli.

(Piktura 3-5)

Kaini nuk ishte as i lumtur dhe as mirënjohës. Perëndia e bëri shumë të qartë se Ai nuk e pranoi Kainin dhe ofrimin e tij. Ofrimi i tij nuk ishte ai që kishte urdhëruar Perëndia. Jeta dhe shpirti i Kainit ishin të mbushur me mëkat dhe ai nuk dëshironte të shkëputej prej tij. Ai nuk donte të vinte te Perëndia nëpërmjet rrugës së Tij. Sa keq që edhe ti mund të jesh njësoj si Kaini. Ti përpiqesh të jesh i mirë, ti lutesh dhe shkon në kishë. Ti nuk je duke u mbështetur vetëm, te Jezus Krishti për të të falur mëkatet. Edhe ti duhet ta dish se Perëndia me siguri s'ka për të të pranuar sepse ti duhet të vish tek Ai nëpërmjet rrugës të përcaktuar nga Ai vetë. Lidhur me këtë çështje Perëndia nuk ndërron mendim. Ai gjithmonë bën atë që thotë. Kështu, Ai refuzoi Kainin dhe ofrimin e tij. Kaini ishte xheloz për vëllanë e vet. Ai ishte i zëmëruar me Perëndinë. Ai ishte i ngrysur në fytyrë.

"Pse je i zëmëruar Kain?" - e pyeti Perëndia. "Pse dukesh kaq i keq? Në se vepron drejt, unë do të të pranoj në gjirin Tim. Ja mëkati po krusullohet si një bishë e egër për t'u hedhur kundër teje. Në ç'rrugë do ecësh?" Perëndia po i jepte Kainit edhe një rast tjetër. Sa i dashur që është Ai! Në ç'rrugë do shkonte Kaini, në rrugën e Perëndisë apo në rrugën e tij? Për të ardhur keq, Kaini ruajti fytyrën e ngrysur dhe mendimet ziliqare në zemrën e tij. Ai refuzoi të bënte fli një kafshë. Ai nuk kishte besim te Perëndia.

A ka këtu ndonjë vajzë ose djalë që Perëndia po i flet përsëri sot. Ti kujton kohën kur duhet të vije te Jezus Krishti, për t'i besuar Atij të lante mëkatet e tua. Por ti nuk e bërë atë. Sot është i njëjti moment. Thellë në shpirt ti e di se duhet t'i besosh Jezus Krishtit, se Ai përbën të vetmen rrugë drejt Perëndisë. Perëndia ka

qenë shumë i përzemërt me ty edhe pse ti nuk e meriton përzemërsinë e Tij. Kini besim te Jezus Krisht. Besojini Atij sot. Bibla thotë: "Sot është dita e shpëtimit" (II Korintasve 6:2). Mos u bë si Kaini që refuzoi dashamirësinë e Perëndisë.

Kalonin ditët. Vëllezërit vazhdonin punën e tyre, por Kaini ishte i vendosur të hakmerrej kundër të vëllait. Një ditë ata ishin bashkë në fushë dhe Kaini bëri një veprim të tmerrshëm. Ai vrau vëllanë e vet. Trupi i Abelit ra për tokë, gjaku i shpërtheu çurg duke përskuqur tokën përreth.

Kaini ndoshta mendoi: "Ne jemi vetëm. Askush nuk më pa se ç'bëra." Por ai e kishte gabim. Perëndia e pa dhe i foli atij.

(Pikturë 3-6)

"Kain, ku është vëllai yt Abeli?"

"Nuk e di ku është," gënjeu Kaini. "Mos duhet të kujdesem edhe për të?"

Natyrisht Perëndia dinte gjithçka që kishte ndodhur, por Ai po i jepte Kainit edhe një rast tjetër të pranonte mëkatet e të largohej prej tyre. Por Kaini nuk e donte zemërgjerësinë e Perëndisë. Ai nuk donte të vinte te Perëndia nëpërmjet rrugës të përcaktuar nga vetë Perëndia. Perëndia foli përsëri: "Kain, ç'ke bërë? Gjaku i vëllait tuaj më thërret nga toka. Toka që thithi gjakun e tij s'ka për t'ju dashur më. Ti s'ke për të qenë më në gjendje të rritësh fruta dhe zarzavate të mrekullueshme. Që tani e tutje puna juaj e lodhshme do t'ju sjellë vetëm bimë të vogla e fruta të pakta. Ti s'ke për të pasur vend për të jetuar. Ti do bëhesh një endacak." A e meritonte Kaini një ndëshkim të tillë? Po, e meritonte. Dënimi i Perëndisë është gjithmonë i drejtë. Në se edhe ti refuzon të vish te Perëndisë sipas rrugës së Tij edhe ti duhesh ndëshkuar për mëkatet e tua. Perëndia duhet t'ju largojë përgjithmonë nga vetja e Tij. Nuk e kuptoni sa e rëndësishme është që të kërkonti falje në mënyrën e Perëndisë e të vini tek Ai në rrugën e përcaktuar nga Ai vetë?

Kaini refuzoi marrëzisht. Kur dëgjoji se ç'do ndodhte me të ndjente frikë dhe keqardhje. "Dënimi është shumë i madh", ankohej ai. "Tek do endem nëpër botë, njerëzit do më njohin e do më vrasin."

"Unë do të mbroj nga kjo," i tha Perëndia. Unë do të të vë një shenjë në mënyrë që njerëzit ta dinë se je Kaini. Njerëzve do t'u bëj të njohur se po të të vrasin, do ndëshkohen rëndë." Perëndia ende po tregonte zemërgjerësi ndaj Kainit. Dhe fjalët që vijojnë në Bibël janë shumë të trishtuara: "Dhe Kaini u largua nga prania e Perëndisë." Ai u largua nga babai dhe nëna për në një vend të largët të quajtur Nod. Atje ai jetonte i vetmuar. A kishte bërë ai një zgjedhje të mirë? Kurrsesi! Ai refuzoi të vinte te Perëndia në rrugën e Tij, kështu ai qëndronte shumë larg Perëndisë, ende i mbushur gjithë mëkate.

Mos u bëni si ai! Nëse keni provuar rrugë të tjera për të ardhur te Perëndia, largohuni prej tyre. Besoni te Jezus Krishti. Aty ku je ulur, me zë të ulët, thuaji Atij: "Jezus Krisht, Ju jeni rruga për te Perëndia. Unë e di se ju sakrifikuat Vetën në kryq për të larë mëkatet e mia. Të lutem më fal e më miqëso me Perëndinë." Kjo është rruga e Perëndisë. Ti, sikundër edhe Abeli, do të falesh e do të mirëpritësh nga Perëndia.

Pyetje përsëritje për mësimin e tretë

1. Kush ishte fëmija e parë në botë?
(*Kaini*)
2. Cili nga djemtë ishte bari dhe cili bujk?
(*Abeli ishte bari dhe Kaini ishte bujk.*)
3. Pse Kaini dhe Abeli duhet të bënin një ofrimë?
(*Sepse jeta e tyre ishte e mbushur me mëkate / sepse ishin mëkatarë.*)
4. Ç'simbolizon flijimi i qengjit?

(Vdekjen e Jezus Krishtit.)

5. Si mund të bëheni si Kaini?

(Duke u përpjekur për të ardhur te Perëndia në mënyrën tuaj, p.sh duke qenë i mirë.)

6. Si mund të bëheni si Abeli?

(Duke ardhur te Perëndia në rrugën që ka treguar Ai, duke besuar se Jezus Krishti vdiq për të larë mëkatet e mia, duke i kërkuar atij falje për të gjitha mëkatet.)

7. Cili djalë u pranua nga Perëndia?

(Abeli. Ai besonte te Perëndia.)

8. Si e priti këtë Kaini?

(Ai u zemërua shumë.)

9. Ç'i bëri Kaini vëllait të vet?

(Ai e vrau Abelin.)

10. Si e dënoi Perëndia Kainin?

(Puna e tij e lodhshme do i jepte atij vetëm bimë të vogla. Ai do bëhej një endacak.)

Mësimi i katërt

Udhëtimi me Perëndinë

(Enoku)

Shkrimi i shenjtë:	Zanafilla 4:16-22, 25-26, 5:1-29; Hebrenjve 11:5
E Vërteta Qendrore:	Ju mund ta njihni Perëndinë.
Zbatimi:	I pashpëtuar: Ju mund ta njihni Perëndinë nëpërmjet Jezus Krishtit. I shpëtuar: Njihje Atë më mirë.
Fillimi:	Filipi dhe ylli i TV.
Zhvillimi i ngjarjeve:	Pasardhësit e Kainit janë të mençur. Ata nuk e njohin Perëndinë. VQ Lindja e Sethit. Lindja e Enokut. Enoku e njuh Perëndinë. VQP - njohja e Perëndisë duke biseduar me Të. VQSH - njohja e Perëndisë duke dëgjuar. VQSH - njohja e Perëndisë duke shpenzuar kohë me Të. VQSH - njohja e Perëndisë duke zbatuar urdhrat e Tij. VQSH
Pika kulmore dhe Përfundimi:	Enoku merret në Qiell. VQSH VQP
Vargu Përmendësh:	<i>"Dhe kjo është jeta e përjetshme, të të njohin ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezus Krishtin që ti ke dërguar." (Gjoni 17:3)</i>
Mjetet vizive:	Përdorni pikturë 4-1 : 4-6. Ndryshojini fjalët në shiritat e shkronjave me fjalët: DUKE BISEDUAR [FLAS], DUKE E DËGJUAR [DËGJOJ], DUKE KALUAR KOHE [SHPENZOJ KOHE], DUKE ZBATUAR URDRAT E TIJ
ME TE [BINDEM].	
Përgatitja për përfshirjen e nxënësve:	

Zgjidhni dy nxënës që janë shokë të ngushtë. Disa ditë para mësimi përgatitni me ta dialogun. Dialogu nuk do jetë tekstualisht siç është në tekst. Përshtateni atë për të përshkruar miqësinë e tyre.

Mësimi

Filipi donte me çdo kusht autografin e tij, sepse ai kishte rolin kryesor në programin televiziv që pëlqente Filipi.

(Shkruani emrin e yllit të programeve televizive në përshtatje me kohën e ngjarjes).

Personaliteti i TV do vinte të inauguronte një repart të ri të spitalit. Atë ditë Filipi shkoi shumë herët që të zinte një vend të mirë nga ku ta shihte atë. Më në fund ylli i TV erdhi. Filipit s'i pritej që t'i kërkonte autografin.

"Ai nuk po bisedon me njeri, është tamam momenti" - mendoi Filipi. Zemra i rrihte nga emocionet ndërsa i afrohej njeriut të famshëm. "Ju lutem, Zotëri, a mund të më jepni një autograf?" - pyeti Filipi me mirësjellje.

"Sigurisht!" - u përgjigj ylli i TV "Si e kini emrin?" Filipi i tregoi emrin dhe ylli i TV pati kohë edhe të bisedonte me Filipin. Ai i tregoi Filipit për familjen e tij, se ai kishte një tren lodër, se ai pëlqente peshqit e artë. Pastaj ai e pyeti Filipin: "Të Shtunën e ardhshme do shoqëroj në studio një grup djemsh. A dëshiron të vish edhe ti?" Filipi nuk u besonte syve teksa ylli i TV po i jepte atij biletën për vizitën e veçantë. Atë natë ai gati s'mbylli sy. Ishte gjë e bukur të kishe autografin e tij, por do ishte akoma më e këndshme ta dëgjoje e të flisje me të. Dhe ai do e takonte atë sërish të shtunën e ardhshme! Po, është emocionuese të takosh një njeri të famshëm si ai. Por është akoma më e mrekullueshme të njohësh Dikë më të madhërishëm se një artist.

Perëndia do që ti ta njohësh. Ai, krijuesi i gjithçkaje, të solli në jetë që ta njohësh Atë. Adami dhe Eva e njihnin Perëndinë në Kopshtin e Edenit në një mënyrë të veçantë. Ai bisedonte me ta dhe ata bisedonin me të. Ai ishte Perëndia dhe Miku i tyre. Edhe pse Perëndia është frymë dhe s'ka trup, Ai është person. Ai mendon, ndjen, flet. Ai është Dikush që ti mund ta njohësh.

(Piktura 4-1)

Nuk ishte mirë që Adami dhe Eva prishën miqësinë me Perëndinë. Tani në botë mbretëronte trishtimi dhe pikëllimi. Sa të pikëlluar ishin Adami me Evën kur u vra djali i tyre Abeli. Sa të trishtuar ishin ata kur Kaini i zëmëruar dhe gruaja e tij u larguan nga shtëpia.

(Pikturë 4-2)

Në vendin e quajtur Nod, Kaini dhe gruaja e tij lindën fëmijë. Fëmijët u rritën dhe lindën fëmijë të tjerë gjithashtu. Ndoshta shumica e tyre ishin si Kaini. Ata refuzonin të donin e të besonin me Perëndinë. Por shumica e tyre ishin njerëz shumë të mençur. Njëri prej tyre ishte i pari që bëri veglat muzikore. Ai krijoi vegla të llojit të flautit dhe harpës. Kështu për herë të parë u dëgjuan tingujt muzikorë. Një tjetër zbuloi si të skuqte hekurin dhe tunxhin deri sa të zbuteshin. Pastaj duke i rrahur u jepte forma të ndryshme për të bërë thika, shpata dhe plugje. Ç'ndryshime që sollën këto zbulime. Por këta njerëz të mençur nuk njihnin Perëndinë. Të qenët i zgjuar nuk ndihmon kur është fjala për njohjen e Tij. Bibla thotë se: "bota nuk e njohu Perëndinë me urtinë e vet" (I Korintasve 1:21). Perëndia e bën veten të njohur te njerëzit. Ai i ndihmon njerëzit të kuptojnë ç'është shkruar për Të në Bibël. Ai i ndihmon njerëzit ta njohin Atë. Dhe kjo bëhet pa prituri për të mësuar në shkollë. Faktikisht, Bibla na thotë se Perëndia e bën veten të njohur edhe te fëmijët. Ai do që ti ta njohësh Atë. Ai do që të jetë realisht në jetën tënde, ashtu sikundër donte që familja e Adamit ta njihnte Atë.

(Pikturë 4-3)

Perëndia i dha Adamit dhe Evës edhe një djalë tjetër që të zinte vendin e Abelit. Ata e quajtën atë Seth. Kur Sethi u rrit, ai dhe familja e tij donin që t'i bindeshin Perëndisë. Perëndia ishte i kënaqur ta ndihmonte atë që ta njihnte. Adami dhe Eva mund t'ju mësonin nipërve dhe mbesave ato që dinin lidhur me Perëndinë. Ata mësuan edhe stërnipat e tyre, stër - stërnipat. Ju mund të mendoni stër - stërnipa sa shumë stër - stërnipa.

Para se të vdiste, Adami kishte gjashtë breza nipërish e mbesash. Adami ishte 930 vjeç kur vdiq, pra gati 1000 vjeç. Asokohe njerëzit jetonin më gjatë se tani. Arsyet nuk dihen mirë. Ndoshta sepse bota ishte një vend shumë më i shëndetshëm dhe njerëzit më të fortë fizikisht. Ndoshta këtë gjë e lejonte Perëndia që njerëzit e moshuar të mësonin të rinjtë. Kjo ishte rruga si mësohej atëherë, sepse mungonin librat.

Adami kishte një stërnip që e quanin Enok. Dihet me siguri se Adami i mësoi atij shumë gjëra. Në Bibël nuk ka shumë gjëra të shkruara për Enokun, por ato që janë shkruar janë të gjitha të mira.

Natyrisht, Enoku mësoi për Perëndinë nga njerëzit e tjerë, sepse asokohe nuk kishte Bibël. Ai mësoi rreth mëkatit. Se ai ishte një mëkatar që duhej falur. Ai mësoi si Perëndia kishte premtuar të dërgonte një Shpëtimtar. Dikë që do zhdukte mëkatin dhe do shkatërronte pushtetin e Satanit.

Enoku jo vetëm i dinte këto gjëra, por besonte te Perëndia. Ai besonte se Perëndia do dërgonte një ditë një Shpëtimtar, i cili do e falte atë. Ai jo vetëm mësoi rreth Perëndisë. Ai arriti ta njohë Atë. Dhe këtu qëndron ndryshimi. Filipi, të cilin e përmendëm në fillim, dinte shumë gjëra rreth yllit të TV.

Por kishte ndryshim të madh kur ai e takoi dhe foli vetë me të. Vetëm atëherë ai e njohu atë personalisht. Ndoshta edhe ti mund të dish shumë për Perëndinë. Mund të dish t'u përgjigjesh edhe pyetjeve të provimit. Por asnjëherë s'ke zhdukur mëkatin nga jeta jote, atë mëkat që ti mban larg nga Perëndia. Pra, Perëndia nuk është në të vërtetë në jetën tënde. Ju kini dijeni rreth Tij, por nuk e njihni Atë personalisht. Ti duhet të vish te Jezus Krishti, Shpëtimtari yt, i cili erdhi ashtu sikundër premtoi Perëndia. Ai ka vdekur për mëkatin. Ai shembi pushtetin e Satanit. Ai sot mund të të falë edhe ty. Dhe atëherë ti do fillosh të njohësh Perëndinë. Ai ka thënë: "Askush nuk vjen tek Ati përveçse nëpërmjet meje." (Gjoni 14:6). Ti e njeh Perëndinë nëpërmjet Jezus Krishtit. Ndoshta ti nuk e kupton këtë, por në të vërtetë doni ta njihni Perëndinë. Në se kjo është e vërtetë, dëshiroj të flas me ty pas mësimit. Ejani e uluni në një nga vendet e para. Dhe unë do e kuptoj se ju dëshironi të flisni me mua për këtë punë. Është një mrekulli kur Perëndia është realisht në jetën tënde dhe ti e njeh atë sikundër e njihje Enoku.

(Pikturë 4-4)

Kur u rrit, Enoku u martua. Kur mbushi 65 vjet e shoqja i lindi djalë, të cilin i vunë emrin Methuselah. Tek e shihnin fëmijën e tyre të rritej, nuk e mendonin kurrë se ai do bëhej njeriu më i moshuar që përmendet në Bibël. Ai vdiq kur mbushi 969 vjet. Sidoqoftë, ai vdiq para të atit, Enokut. Kjo është diçka enigmatike. Si ka mundësi që Methuselahu të jetë njeriu më i vjetër i përmendur në Bibël e të ketë vdekur para tij? Përgjigjen do ta mësojmë në fund të mësimit. Në se e dini përgjigjen, ruajeni të fshehtë deri në fund të mësimit.

(Pikturë 4-5)

Methuselahu ishte ndryshe, sepse ai jetoi shumë gjatë. Enoku, i ati i tij, ishte i veçantë në një kuptim tjetër. Bibla thotë se Enoku "ecte më Perëndinë." Ç'do të thotë kjo? (*Lejoni fëmijët të diskutojnë*). Kur ecni me dikë, ju flisni dhe dëgjoni njeri tjetrin; ju qëndroni me njeri tjetrin. Po kështu ndodhi edhe me Perëndinë dhe Enokun. Enoku arriti ta njohë Perëndinë shumë mirë.

Perëndia do që edhe ju ta njihni Atë. Në se kini besuar Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tuaj, ky është fillimi i njohjes së Perëndisë. Me kalimin e kohës ju do ta njihni Atë më mirë.

Dialog: *I përgatitur paraprakisht me dy fëmijë të rritur. (Mos e përdorni tekstin saktësisht, por përshtateni atë për të treguar se si dy fëmijët që ju zgjodhët arrijnë të njohin njëra tjetrën.)*

Ne të gjithë e dimë se Ketu dhe Sharoni janë shoqe të mira. Ato do na tregojnë se si e njohën njëra tjetrën.

Sharoni: Ne shkojmë në të njëjtën shkollë. Ditën e parë ne u ulëm pranë njëra tjetrës. Filluam të bisedojmë.

Ketu: Sharoni më tregoi se ku jetonte.

Sharoni: Ketu më tregoi se pëlqente macet dhe se kishte një mace manare me emrin Beci.

Ketu: Sharoni më tha se kishte një vëlla të vogël.

Sharoni: Ketu më tha se donte të bëhej infermiere.

Mësuesi: Ju folët mjaft. Kjo është një rrugë për njohjen e njerëzve. Në se e njihni Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tuaj, bisedoni me Perëndinë shpesh. (*Vendosni figurën me fjalën FLAS*).

Kjo është një rrugë për ta njohur Atë më mirë. Shpenzoni çdo ditë një farë kohe për t'i treguar Atij gjëra të ndryshme. Mund t'i thoni Perëndisë se e doni, se ju mendoni se Ai është i madhërisëm, se ndjeheni fajtor për gabimet e bëra dhe se do t'i tregoni Atij çdo gjë tuajën. Nëse nuk bisedoni me Të, ti s'ke për ta njohur Atë më mirë.

Dhe tani Keti mendo sikur Sharoni të bënte të gjithë bisedën dhe të mos ta vinte veshin fare. Si do ndjeheshe ti?

Keti: S'do më vinte mirë aspak. Ajo s'do arrinte të më njihte nëse s'do më dëgjonte. Pra, ajo nuk flet gjatë gjithë kohës, por dëgjon njëkohësisht.

Mësuesi: Pikërisht, kështu është edhe me Perëndinë. Nëse je i krishterë, ti e njeh Perëndinë më mirë duke dëgjuar atë që thotë Ai.

Rruga më e mirë për të dëgjuar Perëndinë është leximi i Biblës çdo ditë. Përpiquni të mbani mend e të mendoni rreth asaj që lexoni. Edhe kur vini këtu dhe dëgjoni mësimin e Biblës, Perëndia flet me ju. Dhe ju duhet ta dëgjoni.

Sharon dhe Keti, a kaloni shumë kohë së bashku?

Sharoni: Po, ne luajmë së bashku në shkollë.

Keti: Ne gjithashtu vizitojmë njëra tjetrën. Hera herës ne qëndrojmë gjithë natën së bashku.

Sharoni: Ne flasim edhe në telefon.

Mësuesi: Në se nuk do rrinin bashkë, ju nuk do ishit kaq shoqe të mira.

Perëndia i kërkon çdo të krishterë të kalojë kohën e tij me Perëndinë. Çdo ditë ti duhet të kesh një kohë të caktuar ku të jesh i qetë, të lexosh Biblën e të bisedosh me Perëndinë. Disa të krishterë e kalojnë këtë kohë me Perëndinë para se të shkojnë në shkollë. Të tjerët kur shkojnë në shtëpi para se të shohin T.V. apo të bëjnë detyrat. Pjesa tjetër e kalon kohën me Perëndinë në darkë para se të bien të fënë. Ju vetë e dini se cila është koha më e mirë për ju. Perëndia do që ti ta njohësh Atë më mirë, të mos harrosh që të kalosh kohën tënde me Të.

(Pikturë 4-5)

Enoku kalonte shumë kohë bashkë me Perëndinë. Kjo është arsyeja pse Bibla thotë se "ai ecte me Perëndinë". Enoku gjithashtu bënte atë që i thoshte Perëndia. Ka rëndësi që t'i bindesh Perëndisë në se do që ta njohësh Atë më mirë. Nuk mund të jesh pranë Perëndisë duke qënë i pabindur. Pra, kur lexoni diçka në Bibël që duhet ta bëni, mos nguroni ta bëni. Kur lexoni diçka që Perëndia nuk do që ta bëni, mos e bëni. Bindjuni Perëndisë!

A i mbani mend katër detyrat që duhet t'i kryeni si të krishterë? (Të bisedoni me Perëndinë, të dëgjoni Perëndinë, të kaloni kohën tuaj me Perëndinë, t'i bindeni Perëndisë). Enoku i kreu këto detyra për rreth 300 vjet. Dhe një ditë familja dhe miqtë e tij nuk e gjetën atë më.

(Pikturë 4-6)

Ndoshta dikush pyeti dikë tjetër: "E ke parë Enokun?" "Mos e di se ku është Enoku?" Ata kërkuan gjithkund, por nuk e gjetën. Ai nuk gjendej. Bibla thotë: "Ai nuk ishte, se Perëndia e kishte marrë atë me vete." (Zanafilla 5:24). Kjo nënkupton se Perëndia e mori atë nga toka në Qiell. Ai nuk vdiq. Prandaj ne themi se Methuselah vdiq para se të vdiste i ati, sepse Enoku nuk vdiq kurrë! Kjo u ndodhi në Bibël vetëm dy vetëve, Enokut dhe Elias.

Në Qiell, tani Enoku e njeh Perëndinë më mirë se ç'e njihte më parë. Në se e doni Jezus Krishtin edhe ju do shkoni në Qiell. Atje ju do e njihni Perëndinë më mirë se sa e njihni tani. Vetëm të krishterët që janë gjallë kur Zoti Jezus të kthehet nuk kanë pse të vdesin. Por edhe nëse vdisni para kësaj kohe, shpirti juaj do shkojë në Qiell. Ju do jeni me Perëndinë, të cilin do e njihni pafundësisht. Ç'mrekulli!

Por kjo do ndodhë vetëm me ata që pranojnë Jezus Krishtin si Shpëtimtarin e tyre dhe fillojnë ta njohin Atë. Po ti? Sot ti mund t'i besosh Jezus Krishtit të të falë të gjitha mëkatet e të të rikthejë te Perëndia. Sot ti mund të fillosh ta njohësh Perëndinë në të vërtetë. Ai do që ti ta njohësh Atë!

Pyetje përsëritje për mësimin e katër

1. Cili është personi më i rëndësishëm që keni njohur?
(Perëndia)
2. Ç'zbulime bënë disa nga anëtarët e familjes së Kainit?
(Vegla muzikore si flaut dhe harpë; mjete nga tunxhi dhe hekuri si thika etj.)
3. Pse s'duhet të presësh gjatë për të njohur Perëndinë?
(Sepse Perëndia i ndihmon njerëzit ta kuptojnë Atë dhe gjithçka që Ai ka treguar në Bibël për veten. Ai shpesh njihet edhe me fëmijët.)
4. Kush "ecte me Perëndinë" në mësimin e javës së shkuar?
(Enoku)
5. Si mund ta njihni Perëndinë realisht në jetën tuaj?
(Duke i kërkuar Jezus Krishtit t'ju falë mëkatet)
6. A mbani mend katër mënyra përmes të cilave një i krishterë mund ta njohë Perëndinë më mirë?
(Bisedo: luto; Dëgjo: lexo Biblën tënde; Shpenzo kohë me Të: ki një kohë të veçantë çdo ditë; Bindju Atij: bëj dhe mos bëj gjëra të caktuara ashtu si Ai ju tregon në Bibël.)
7. Ç'surprizë të madhe përjetuan miqtë dhe të afërmit e Enokut një ditë?
(Enoku s'ishte më, sepse Perëndia e kishte marrë atë me vete.)
8. Ku ishte Enoku?
(Në qiell)

Mësimi i pestë

Perëndia do ndëshkojë mëkatin (Noeu)

Shkrimi i Shenjtë:	Zanafilla 6:1-9:17; Hebrenjve 11:7; 2 Pjetri 2:5
E Vërteta Qendrore:	Perëndia do ndëshkojë mëkatin.
Zbatimi:	I pashpëtuar: Eja te Perëndia dhe ti do i shpëtosh gjykimin.
Fillimi: Zhvillimi i ngjarjeve:	Duke folur për një flamur të kuq. Njerëzit nuk i binden Perëndisë. Noeu jeton ndershmërisht. Perëndia flet me Noeun. VQ Noeu predikon. VQ Noeu ndërton anijen. Njerëzit tallen me të. Anija përfundon. Në anije futen kafshët. Në anije futet edhe Noeu me familjen e tij.
Pika kulmore:	Vjen përmbytja. Gjithçka jashtë anijes u zhduk. VQP Gjithçka brenda anijes shpëtoi. VQSH, VQP Anija u ndal në malet e Araratit. Noeu dhe familja e tij dalin nga anija dhe adhurojnë Perëndinë. VQSH
Përfundimi:	Perëndia nxori ylberin në qiell.
Vargu Përmendësh:	Përsërisni Gjoni 17:3. Në se mësimin e zhvilloni të shkëputur, rekomandojmë Romakëve 8:1, " <i>Tani, pra nuk ka asnjë dënim për ata që janë në Krishtin Jezus.</i> "
Mjetet vizive:	Përdorni piktura 5-1 : 5-6.

Mësimi

Ç'nënkupton një flamur i kuq?
(*Nëse keni një flamur të kuq, tregojani nxënësve (Lejoni nxënësit të marrin pjesë në diskutim).*)

Flamurin mund ta shihni të vendosur përgjatë rrugës që nënkupton se në rrugë po kryen punime. Mund ta shihni në breg të detit që nënkupton që në atë vend s'lejohej larja. Mund ta shihni edhe në një kamion që do të thotë se ngarkesa del jashtë sponteve të kamionit e duhet bërë kujdes. Pra, flamuri është një shenjë paralajmëruese. Në se nuk i vini veshin paralajmërimit mund të viheni në rrezik.

(Pikturë 5-1)

Shumë kohë më parë njerëz të shumtë ishin në rrezik. Gjatë kohës së Enokut e më pas, njerëzit dilnin kundër Perëndisë, duke shkelur urdhrat e Tij. Ata filluan të veprojnë sipas mënyrës së tyre. Dukej sikur njerëzit gjatë gjithë kohës mendonin e sajnin gjëra që ishin të tmerrshme për Perëndinë. Njerëzit u bënë kaq të këqij sa Perëndia ndjente keqardhje që i kishte sjellë ata në jetë.

Por njëri prej tyre e donte dhe i bindej Perëndisë. Ky ishte Noeu, nipi i Enokut. Bibla për të thotë po të njëjtën gjë si edhe për Enokun: ai ecte me Perëndinë.

Perëndia bisedoi me Noeun se ç'mendonte të bënte për poshtërsitë dhe mëkatet që ekzistonin në botë: "Unë nuk mund të lë që të vazhdojë kjo poshtërsi. Unë do shfaros njeriun që kam krijuar..." Perëndia i tha Noeut se Ai do e përmbyste gjithë tokën si ndëshkim për mëkatet e njerëzve. Perëndia është kaq i mirë dhe kaq i pastër sa Ai kurrë nuk mund të nxjerrë nga goja: "S'ka rëndësi pse njerëzit nuk më binden Mua." Ai është i shenjtë dhe Ai e urren mëkatin. Ai duhet të veprojë kundër tij, duke e ndëshkuar atë. Ndëshkimi i Tij është gjithmonë një ndëshkim i drejtë dhe i ndershëm. Është ndëshkimi që meritojnë njerëzit që nuk binden.

Kjo ishte ç'ka Noeu u tha njerëzve pasi kishte folur me Perëndinë. Ai ishte atëherë 480 vjeç. Ai u tha njerëzve se Perëndia urrente mosbindjen e tyre. Ai u lut që ata të ktheheshin nga mëkati te Perëndia. Ai i paralajmëroi ata për ndëshkimin e egër që do pasonte. Por ata refuzuan të dëgjonin paralajmërimet. Dukej se vetëm gruaja e Noeut dhe tri djemtë e tij Shemi, Hami dhe Jafeti ishin të vetmit që i vunë veshin fjalës së Perëndisë. Tezet, hallat, dajat, xhaxhallarët dhe të afërmit e tjerë e bënë veshin e shurdhur ndaj paralajmërimit të Perëndisë.

Mund të ndodhë që Perëndia të paralajmëron edhe ty sot. Në jetën tënde ka gjëra të gabuara që i shkaktojnë Atij pakënaqësi. P.sh., egoizmi. Vëllai u kërkoi hua një libër për ta lexuar, por ti nuk ia jep. Ti e zemëron Atë, i cili thotë se ti duhet ta duash Atë më shumë se çdo gjë dhe të tjerët po aq sa veten (Mateu 22:37-39). Por ti do veten më shumë dhe kjo e mërzit shumë Perëndinë. Apo ndoshta merrni zjarr kur ju thonë të mbyllni TV. Apo sajoni gënjeshtër për të dalë nga situata. Këto dhe të këqija të tjera tregojnë se mëkati është në jetën tënde dhe se Perëndia ka për ty paralajmërimin: Ai doemos do ndëshkojë mëkatin tuaj. Ndëshkimi s'do bëhet me përmbajtje, por me largimin tuaj të përjetshëm nga Perëndia. Kjo është gjëja më e keqe që mund t'i ndodhë njeriut. Mendoni me kujdes rreth paralajmërimit të Perëndisë. Mos u bëni si njerëzit që kundërshtuan të dëgjojnë Noeun.

(Pikturë 5-2)

Predikimi nuk ishte e vetmja gjë që bënte Noeu gjatë kësaj kohe. Perëndia i kishte thënë atij të bënte diçka të pazakontë. Ai po ndërtonte një anije, të cilën Bibla e quan arkë.

Anija ishte shumë e madhe! Noeu kishte tre djem dhe ai duhet t'i ketë sqaruar ata qysh kur ishin të rinj: "Perëndia më tha të ndërtoj një anije, sepse Ai do përmbajtë tokën. Ai do shkatërrojë çdo gjë mbi dhe, sepse mbi të mbretëron e keqja. Unë po i paralajmëroj njerëzit të kthehen te Perëndia e të largohen nga udha e mëkatit. Ne duam që shumë prej tyre të vijnë me ne në anije e të shpëtojnë nga përmbajtja e tmerrshme."

Kur u rritën e u bënë burra Shemi, Hami dhe Jafeti gjetën secili nga një grua, të cilat pranuan të bëheshin nusët e djemve të Noeut. Shokët ndoshta u tallën me to. Edhe pse njerëzit përreth i tallën gratë, ato ishin të vendosura t'i qëndronin besnike Perëndisë.

(Pikturë 5-3)

Çdo ditë Noeu dhe familja e tij punonin për ndërtimin e anijes. Ata prisnin pemë, mbartnin trupa, u jepnin forma të caktuara dhe i mbërthenin ato në vendet e duhura. Njerëzit rrinin aty pranë dhe talleshin me ta. Ata s'kishin parë kurrë një anije të tillë. Ata gjithashtu s'kishin parë kurrë shi me sy, në një kohë që Noeja ju thoshte se shiu do vinte nga qielli. Ai ju thoshte se Perëndia do i ndëshkonte ata. Ata qeshnin e vazhdonin në rrugën e tyre. Asgjë s'po ndodhte. Jam i sigurt se ata e kanë tallur Noeun dhe familjen e tij: "Hej, ju ndërtuesit e anijes, do ishte më mirë të shpejtoni. Se ndryshe s'do e ndërtoni dot barkën kur të fillojë shiu." "A nuk është marrëzi të rrih në barkë kur ende s'ka ujë?" "I marri plaku Noe!"

Për shumë vjet njerëzit e tallën Noeun. Ata s'po ndërronin udhë dhe dukej se askush s'po i ndëshkonte ata. Dukej sikur Perëndia s'do ndëshkonte kënd. Por Ai kishte thënë se do vepronte. Kështu ndodh edhe sot. Shumë njerëz nuk i binden Perëndisë dhe atyre s'ju ndodh gjë. Ti gënjen në shkollë dhe Perëndia nuk të ndëshkon. Ti çon ndër mend mendime të këqija dhe asgjë e keqe s'të gjen. Por Bibla thotë se Perëndia do e ndëshkojë mëkatën. "Dhe, duke qenë se është caktuar që njerëzit të vdesin vetëm një herë, dhe më pas vjen gjyqi." (Hebrenjve 9:27). Kjo do të thotë, në fund të jetës tënde, kur të takosh Perëndinë, Ai do të të ndëshkojë për mëkatet e tua. Ai do të të largojë përgjithmonë larg nga Vetja në vendin e ndëshkimit të quajtur Ferr. Mos u bë kurrë si njerëzit që u tallën dhe menduan se s'do ndodhte gjë kurrë.

(Pikturë 5-4)

Një ditë s'dëgjohej më të mbërthehej apo të transportohej lëndë drusore. 120 vjet pas ditës që Noeu kishte filluar anija u përfundua, tre kate e lartë, e ndarë në shumë dhoma. Anija ishte veshur me serë brenda dhe jashtë, e cila duke qenë ngjitëse si katran nuk lejonte që dërrasat të fusnin ujë. Por ende kishte punë për të bërë para së të fillonin shirat. Noeu dhe djemtë e tij e furnizuan anijen me shumë ushqime. Jo vetëm ushqime për njerëzit, por edhe ushqime për kafshët. Perëndia i kishte thënë Noeut që një çift nga çdo lloj kafshe, zogjsh e insektesh duhet të mbartej në anije. Po kështu do mbarteshin çifte kafshësh që përdroreshin për flijim. Çuarja e ushqimit në anije ndoshta do jetë shpotisur e tallur më shumë nga njerëzit që rrinin përreth e sodisnin.

Bibla nuk na thotë si u sollën të gjitha kafshët në anije. Ndoshta i solli Perëndia. Dy elefantë, dy gjirafa, dy kangurë, luanë, tigra, majmunë, qenë, mace, lopë, kuaj, minj dhe lloje të ndryshme kafshësh që mund t'ju shkojnë ndër mend. Ndërkohë që u sollën kafshët që kërkonte Perëndia, në anije u sollën edhe çifte dhensh e kafshë të tjera për t'u përdorur për flijim ndaj Perëndisë. Perëndia që krijoi kafshët dhe i pajisi ato me zakonet e shtegtimit mund t'i drejtonte drejt anijes kur Ai të dëshironte.

Pastaj Perëndia i foli Noeut. "Hip në anije", tha Ai. Noeu dhe gruaja e tij, Shemi dhe gruaja e tij, Hami dhe gruaja e tij si dhe Jafeti dhe gruaja e tij të gjithë hipën në anije. Sa vetë ishin në anije? Plot, tetë vetë. Të tjerët refuzuan të vinin.

Për shtatë ditë me radhë nuk ndodhi asgjë. Nuk ra as shi dhe gjithçka ishte si më parë. Natyrisht që njerëzit jashtë duhet të kenë vazhduar të qeshurat. Ata duhet të kenë nxjerrë lloj-lloj fjalësh për djemtë e Noeut. "Ju jeni të marrë të dëgjoni babain tuaj të çmendur!" "Kur do e pranoni se keni bërë marrëzira." "Ne s'shohim pikë shiu." "Familje e marrë!"

"Një zhurmë!" Ç'është kjo zhurmë? Ishte mbyllur dera, jo nga Noeu, por nga Perëndia. Dhe atëherë nisi gjithçka! Filloi shiu. Binte i rrëmbyer sa s'ishte parë ndonjëherë. Dukej sikur qenë hapur portat e qiellit. Shiu vinte jo vetëm nga qielli, por edhe nga nëntoka. Bibla thotë se uji dilte nga toka si shatërvan. Shiu u derdh kaq shpejt nga qielli e nga toka sa s'shkoj gjatë dhe anija filloi të qëndrojë mbi ujë.

(Pikturë 5-5)

Tanimë s'dëgjohehin më të qeshura e të tallura. Vendin e tyre e kishin zënë klithmat për ndihmë dhe mëshirë. Njerëzit ia mbathën në male apo u ngjitën nëpër pemë. Uji vazhdonte të rritej. Njerëzit vdiqën që të gjithë. Perëndia iu dha atyre 120 vjet kohë që të hiqnin dorë nga mëkati, por ata refuzuan ta bëjnë një gjë të tillë. Ata kishin kundërshtuar t'i vinin veshin një paralajmërimi të tillë. Perëndia i dënoi ata në mënyrën që ata meritonin. Të gjithë u dënuan-të rinj e pleq, të mençur e jo të mençur, të pasur e të varfër. Perëndia është një gjykatës i ndershëm, prandaj Ai gjithmonë do e ndëshkojë mëkatën, duke qenë i drejtë me njerëzit. Ai tha se do vinte përmbytja dhe ajo erdhi. Në Bibël Ai thotë se pas vdekjes të gjithë ata që se kanë besuar kurrë Zotin Jezus Krishtin si Shpëtimtarin e tyre do ndëshkohen për jetë. Askush s'do thotë: "Është e pandershme", sepse e meriton secili. Po ti? A do bësh pjesë të njerëzit që do ndahen nga Perëndia për jetë të jetëve? Mos

vazhdo më me mosbindjen tënde, hiq dorë, jepi besën tënde Jezus Krishtit. Mos u bë si njerëzit e marrë që talleshin me Noeun.

Brenda në anije Noeu dhe familja e tij dëgjonin shiun dhe gulçimin e ujit. Ata e dinin se anija po ngrihej lart. Aty brenda ata ishin të sigurt. Vetëm anija ishte në këto çaste vendi i vetëm i sigurt. Sa të gëzuar e mirënjohës ishin ata që anija e tyre kishte përballuar forcën e shiut dhe ujit.

Ndërsa keni dëgjuar për ndëshkimin e mëkatit nga Perëndia ju shqetësoheni e mërztiteni sepse e dini se ajo është ç'ka realisht meritoni. A i bëni vetes pyetjen: "A ka ndonjë rrugë për t'i shpëtuar ndëshkimit që unë meritoj?" Përgjigja për pyetjen tuaj jepet në Bibël. Ajo është: "Po, ka!" Është një Person që mundet t'ju shpëtojë juve. Kur mendoj për anijen, mendja më shkon te Ai. Anija mbajti peshën e ujit dhe të dallgëve. Ajo e shpëtoi Noeun. Jezus Krishti, Biri i vetëm i Perëndisë, ishte Personi i vetëm që nuk duhej të ndëshkohej për mëkat. Ai s'mëkatoi kurrë. Por planet e Perëndisë ishin që të ndëshkonte Birin e Tij të vetëm për mëkatet që ne kemi bërë. Jezus Krishti u kryqëzua dhe vdiq. Atje Ai mori ndëshkimin e tmerrshëm të Perëndisë për mëkatet tona. Ai u ngjall së vdekuri dhe sot Ai është i gjallë. Noeu dhe familja e tij duhet të futeshin në anije që të shpëtonin. Perëndia do që të vish te Jezus Krishti, t'i kërkosh Atij ndjesë, t'i japësh Atij besën për t'ju mbrojtur nga ndëshkimi që meritoni. Bibla thotë: "Tani, pra, nuk ka asnjë dënim për ata që janë në Krishtin Jezus" (Romakëve 8:1). Kur të vish te Jezus Krishti ti mund të jesh padyshim i sigurt, sepse Jezus Krishti ka marrë ndëshkimin tënd dhe Perëndia e fal ndëshkimin tënd. Është e mrekullueshme t'i varësh shpresat tek Ai e të ndjehesh i siguruar ashtu sikundër ndjehej Noeu dhe familja e tij.

Për dyzet ditë e netë uji rrodhi pa pushim nga qielli e nga toka. Edhe malet më të lartë u zhytën nën ujë. U zhduk çdo qenie e gjallë, me përjashtim të peshqve dhe krijesave ujore. Pastaj shiu pushoi. Dielli filloi të ndriçonte. Filloi të frynte erë. Anija lundronte. Gradualisht ujërat filluan të bien. Një ditë Noeu dhe familja e tij e ndjenë se anija preku dhe pushoi sërish në tokë të fortë. Natyrisht, atyre ju duhej ende të rrinin brenda.

Dielli vazhdonte të shkëlqen me rrezet e tij. Era vazhdonte përsëri të frynte. Ujërat filluan të binin. Më në fund u shfaqën majat e maleve. Noeu priti 40 ditë. Pastaj, ai hapi dritaren dhe nxori jashtë një korb. Korbi është një shpend i fuqishëm. Ai fluturoi tutje e tëhu dhe nuk u kthye në anije. Noeu nxori jashtë edhe një pëllumb. Pëllumbi s'gjeti vend ku të ulej. Duke qenë se ai s'mund të fluturonte gjatë, u kthye në anije. Një javë më vonë Noeu e nxori sërish pëllumbin jashtë. Ai u kthye me një gjethe ulliri në sqepin e tij. Noeu mësoi tani se ujërat po binin. Kur pas një jave e lëshoi pëllumbin përsëri jashtë, ai nuk u kthye më në anije. Pas gjashtë muajve që anija ishte prehur në tokë, Noeu dhe djemtë e tij hoqën një pjesë të çatisë së saj. Toka dukej e thatë, por Perëndia ende s'u kishte thënë që të dilnin nga anija. Noeu priste me mençuri udhëzimet e Perëndisë.

Kaluan gati dy muaj. Ç'kohë e gjatë që do i jetë dukur familjes së Noeut. Ata kishin një vit të tërë brenda në anije. Së fundi Perëndia foli: "Dil nga anija, Noe ... Nxirr jashtë gjithçka që more me vete në anije, kafshë, zogj, zvarranikë. Le të shumohen e të përhapen në gjithë botën." Sa emocionuese duhet të ketë qenë të ecësh përsëri në tokë të pastër. Ata kishin shpëtuar.

Nëse je i krishterë dhe ke besuar se Jezus Krishti do të të shpëtojë nga ndëshkimi i Perëndisë, ke për të shpëtuar. Ti s'ke për t'u ndëshkuar kurrë nga Perëndia, sepse Ai ndëshkoi për ty Birin e Tij të dashur. Ti s'ke pse të kesh frikë edhe kur vdes, sepse ti do jetosh për jetë me Perëndinë. Premtimi i Perëndisë është: "Tani, pra, nuk ka asnjë dënim për ata që janë në Krishtin Jezus." (Romakëve 8:1). A s'duhet të falenderosh Perëndinë për këtë?

(Pikturë 5-6)

Natyrisht, Noeu dhe familja e tij ishin mirënjohës. Gjëja më e parë që bëri Noeu ishte ndërtimi i një altari, për t'i ofruar Perëndisë flijimin e duhur. Ata u lutën dhe falenderuan Perëndinë për kujdesin e Tij ndaj tyre. Perëndia bëri një premtim të mrekullueshëm se Ai s'do e përmbyste më tokën. Dhe pastaj Perëndia krijoi në qiell ylberin si dëshmi të premtimit të dhënë. Ai bëri një ylber shumë të bukur.

Edhe ju e kini parë ylberin në qiell. Duhet t'ju kujtojë premtimin e bërë nga Perëndia-një premtim që ai gjithmonë e ka mbajtur. Noeu dhe familja e tij ishin shumë mirënjohës për gjithçka që kishte bërë Perëndia

për ta. Ata ishin të gëzuar që ishin vendosur në një vend të sigurt. A ndjeheni edhe ju njësoj si ata? A e di se ti ndihesh i sigurt sepse beson te Jezus Krishti?

Mos jeni vallë si njerëzit e tjerë? Ata e dëgjuan paralajmërimin e Perëndisë por nuk ia vunë veshin. Ata e dinin ku ishte vendi i sigurt, por nuk hynë brenda. Ata vazhduan rrugën e mosbindjes dhe Perëndia ishte i detyruar t'i ndëshkonte ata. Dëgjoni paralajmërimet e Perëndisë! Ejani te Jezus Krishti i vetmi që mund t'ju shpëtojë nga ndëshkimi që meritoni. Në se me të vërtetë dëshironi të shpëtoni, ejani tani tek Ai. Ashtu të ulur i flitni Atij qetësisht në zemrën tuaj. Mund t'i thoni Atij diçka të tillë: "I dashur Zoti Jezus, e di se meritoj ndëshkimin e Perëndisë. Më falni që kam qenë i pabindur. Dua që të jem ndryshe. Jam i gëzuar që Ti more ndëshkimin që duhet ta kisha marrë unë. Po ju lutem të më shpëtoni."

Pyetja përsëritje për mësimin e pestë

1. Pse e përmbyti Perëndia botën?
(Për shkak të mëkateve të njerëzve, të cilët ecnin pa Perëndinë në rrugën e tyre të gabuar.)
2. Ç'bëri Noeu ndërsa ndërtonte anijen?
(Ai paralajmëroi njerëzit për ndëshkimin që do vinte.)
3. Për sa kohë e ndërtoi Noeu anijen? Për sa kohë ai vazhdoi t'i paralajmëronte njerëzit?
(Për 120 vjet.)
4. Pse Perëndia gjithmonë do e dënojë mëkatin?
(Sepse Ai është i pastër, i shenjtë dhe i drejtë. Prandaj Ai gjithmonë duhet ta ndëshkojë mëkatin.)
5. Sa kafshë nga lloj i vet kishte në anije?
(Shtatë çifte kafshësh që do përdorëshin për flijim dhe dy çifte nga llojet e tjera.)
6. Kush e mbylli derën e anijes?
(Perëndia.)
7. Ç'ndodhi me njerëzit jashtë anijes?
(Ata të gjithë u ndëshkuan me vdekje.)
8. Në ç'kuptim anija e Noeut na bën të mendojmë për Jezus Krishtin?
(Jezus Krishti mund të na shpëtojë nga ndëshkimi, ashtu sikundër anija shpëtoi Noen dhe familjen e tij.)
9. Ç'bëri Noeu dhe familja e tij kur dolën nga anija?
(Noeu ndërtoi një altar dhe i ofroi Perëndisë kurban.)
10. Pse e vendosi Perëndia ylberin në qiell?
(Si kujtesë të premtimit të Tij se Ai s'do e përmbyste më botën.)
11. Ç'ndodhi me gjithë ata që refuzojnë të besojnë Jezus Krishtin si Shpëtimtarin e tyre?
(Ata do ndahen përgjithmonë nga Perëndia.)
12. Në ç'drejtim Noeu ishte njësoj si Enoku?
(Ai ecte dhe jetonte me Perëndinë)

**Përmbledhja e Hapave për Këshillimin e Fëmijës që Dëshiron të
Vijë te Krishti**
(Mbajini në Biblën tuaj)

Sigurohuni që Fëmija Kupton Rreth:

Perëndisë

Kush është Perëndia?
Perëndia na krijoi. Ai flet me ne nëpërmjet Biblës.
Perëndia është i shenjtë e i pastër. Ai na do neve.

Mëkatit.

Ç'është mëkati?
Mëkati është mosbindja ndaj urdhrave të Perëndisë. Është kundër Perëndisë.
Flisni rreth mëkateve të caktuara.
Fëmija është mëkatar.
Mëkati meriton ndëshkim.

Shpëtimtarit

Kush mund t'i largojë mëkatet tuaja?
Pse mund ti largojë Ai mëkatet tuaja?
Biri i Perëndisë vdiq i kryqëzuar për mëkatarët.
Jezus Krishti u ngjall së vdekuri. Ai është Perëndia i të gjithëve.

Shpjegoni si Mund të Shpëtojmë:

Shpjegoni se ç'do Perëndia që të bëjmë ne dhe se ç'do bëjë Ai vetë.

Përdorni vargjet Biblike:

(Gjoni 1:12; 3:16; 6:37; Veprat e Apostujve 16:31; Romakëve 6:23 apo 10:13).

Ç'do Perëndia që të bëni ju?

Ç'do bëjë Perëndia vetë?

Paralajmëroni për vështirësitë

Bëni pyetjen: "Doni të besoni në Krisht, apo do prisni?"

Nxitini fëmijët të luten me zë.

Flisni për Sigurimin e Shpëtimit

Kthejuni vargjeve Biblike që keni përdorur.
Flisni për një jetë të ndryshuar.
Tregoni se ç'mund të dijë një njeri që beson te Krishti.

Jepni Disa Këshilla për Jetën e krishterë

Lexoni dhe zbatoni Biblën.
Flisni me Perëndinë, Atin tonë qiellor.
Tregojuni të tjerëve ç'ka bërë Perëndia për ju.
Kërkojini Perëndisë t'ju falë kur mëkatoni.
Takohuni me të krishterë të tjerë.
Kujtoni se Perëndia ju ka premtuar: "S'do ju braktis kurrë."